Lyndon LaRouche:
I menneskehedens historie har folk overlevet, fordi de skabte videnskabelige fremskridt for menneskeheden

Spørgsmålet er, emnet er, bliver folk, måske, dræbt? Ja! Dårligt! Ja, uden tvivl. Men! Folk vil overleve, fordi de skabte videnskabelige og relaterede former for fremskridt i menneskets rolle. Det har været menneskehedens historie. Det er princippet; det er det religiøse princip, det eneste, anstændige, religiøse princip vedr. menneskeheden, er præcis dette.

Download (PDF, Unknown)

Ban vejen for Fredsparadigmet; Få Obama ud

2. september 2015 – Aktivister fra LaRouchePAC var på Manhattan i går for at mobilisere for respons til den virkelighed, der hedder faren for tilintetgørelse – gennem atomkrig og/eller 'grøn' død. Helga Zepp-LaRouches dokument, »Indtrængende appel til regeringschefer om at gribe til handling. FN-Generalforsamling er sidste chance for

verden«, blev uddelt sammen med kravet om at mobilisere for at få Obama smidt ud af embedet. Manhattan-projektet er fokuspunk for mobiliseringen, midt i en situation med fare for krig og kaos, der hastigt forværres.

I Europa fortsætter NATO's fremskudte deployeringer i denne uge, hvor den seneste er åbningen af det første af seks regionale NATO-underhovedkvarterer i Rumænien. I Bukarest begyndte NATO's Sydøstlige Multinationale Division at operere den 31. august som et kommando- og kontrolcenter. Om kort tid åbner underdivisioner i Polen (for tungt udstyr) og Letland, hvor yderligere tre NATO-centrer efter planen skal aktiveres ved årets afslutning. Truslen om krig er aktiv.

Dette erklærede Lyndon LaRouche på LaRouchePAC-TV, Komite for Politisk Strategi, den 31. august:

»Vi må erkende, at vi befinder os på randen af en atomkrig, et atomangreb. Det er, hvad vi står overfor. Obama er det instrument, der, i det mindste implicit, definerer problemet; og vi står på randen af en atomkrig …

Gå tilbage til det, der skete med Cubakrisen. Cubakrisen var i realiteten en virkelig atomkrig. Men! Der skete det, at præsidenten, sammen med russerne, i realiteten aflyste den.

Det, der nu er sket, er, at Obama har sat den i kraft. Og den er aktiv nu. Det er nu en trussel mod hele menneskeheden. Det kunne endda blive hele menneskehedens udslettelse, når man ser på, hvilke kapaciteter, man har; USA's styrker; de europæiske styrker; og Rusland; også Kina, hvilket ikke er irrelevant, men ligesom er til den skæve side i forhold til denne operation. Så vi er altså på randen af en form for krigsførelse, der kunne ske, hvad dag eller uge, det skal være.«

Obama selv har været i Alaska i de seneste tre dage for at gennemføre en se-mig-kampagne i Arktis, for at USA og nationer skal opfylde det royale Grønne dekret om økonomisk

dræberpolitik under navn af at forhindre, at Jorden dør af varme. Dette er en del af nedtællingen til nationernes COP21-møde i Paris i december.

»Stil Obama for en rigsret!« brød den tilsigtede fortryllelse på førstedagen af Obamas offentligt betalte banket i det Høje Nord. En LaRouchePAC-aktivist med et højtaleranlæg på en fladvogn kørte rundt i downtown Anchorage og distribuerede flyveblade og udstedte en advarsel – der kunne høres over flere husblokke – »Stil Obama for en rigsret, før det er for sent!« Og også, »Han er en narcissist!«, rapporterede *Anchorage Dispatch News.*

Vi vil gerne have, at I tilslutter jer vores kamp for at fjerne truslen om krig i verden og den grønne fasismes ondskab. Yderligere materiale kan findes i den nye EIR-rapport, *Global Warming Scare is Population Reduction, Not Science.* (Global opvarmnings-alarm er befolkningsreduktion, ikke videnskab), der nu kan købes digitalt.

Stop 3. Verdenskrig! Lyndon LaRouche:
Vores mission er er få folk til at se sandheden i øjnene og sige:
Nej! Nej! Det vil ikke ske!

Vi har en virkelig mission; vi har en mission med at få folk til at gennemgå en vækkelse af sig selv og erkende, at dette

er omstændighederne. Og hvis menneskelig vilje, vore borgeres vilje kunne mønstre en tilstrækkelig stor del af dem selv til at se sandheden i denne sag i øjnene, så garanterer jeg for, at mange folk, som i New York, ville sige, »Nej! Nej! Det kommer ikke til at ske«.

Download (PDF, Unknown)

Lyndon LaRouche: De lederskabs-kvaliteter, der kan forhindre en umiddelbart forestående atomkrig

For vi skal alle dø, så hvad er så meningen med menneskelivet? Det er meningen med menneskelivet sådan, som det gives udtryk i frugterne af fremskridt og forbedringer af menneskelivets vilkår, som gør det muligt for menneskeheden at nå mål, som menneskeheden ellers ikke ville nå. Derfor er inspirationen og uddannelsen af vores borgere, vores befolkning, til at opnå højere niveauer af indsigt i selve det universelle, som menneskeheden kan gøre det, det er det spørgsmål, det drejer sig om.

Download (PDF, Unknown)

Lyndon LaRouche:
Det transatlantiske system er færdigt:
Erstat det nu!

26. august 2015 – Fra mandag, den 24. august at regne, er hele det transatlantiske system færdigt, udtalte Lyndon LaRouche i går. Vi står nu over for en global, systemisk nedsmeltning af systemet, som vil frembringe vilde, uforudsigelige følgevirkninger over hele planeten i de kommende dage og uger. Mod udgangen af denne uge vil vi se et nyt mønster komme frem, og bortset fra LaRouche og hans medarbejdere er der ingen, der kan håndtere det, der vil komme.

Der er ingen, der på nuværende tidspunkt kender krisens intensitet, sagde LaRouche, men det, der står klart, er, at vi står over for et generelt kollaps, der ikke kan standses, af det globale system. Det betyder, at vi må erklære *alle* Wall Streets fidusaktiver konkurs, sætte dem totalt ud af spil, og hurtigt fortsætte med at opbygge den fysiske økonomi i USA og internationalt.

LaRouche gjorde nar af den idé, at den såkaldte »Sort Mandag«-nedsmeltning af aktiemarkederne den 24. august skulle være krisens årsag; krakket var blot en demonstration af den kendsgerning, at markederne er begyndt at indhente virkelighedens totalt bankerotte system. Det er også forkert at give Kina skylden for krisen. De har været igennem vridemaskinen pga. kollapset i den globale handel, som i betydelig grad har indvirkning på deres økonomi, men de er *ikke* årsagen, understregede LaRouche.

Epicenteret er det transatlantiske finanssystem: det er dér, det virkelige krak foregår. Lande som Kina, Indien og andre

BRIKS-nationer, og de nationer, der er associeret med dem, har en bedre chance for at overleve malstrømmen. USA har *ikke* en chance for at overleve, sagde LaRouche, med mindre vi hurtigt gennemfører den politik, som jeg har understreget: en omgående tilbagevenden til Franklin Roosevelts reorganisering af finanssystemet gennem Glass-Steagall og en erstatning af finanssystemet med et kreditsystem i Hamiltons tradition, som vil udstede kredit til projekter, der giver vores befolkning produktiv beskæftigelse og forstærker dens videnskabelige og kulturelle evner. Den fysiske økonomi kan komme sig med dette skift i politik.

For at lancere dette må vi omgående erstatte Obama-præsidentskabet med ét, der er i stand til at håndtere krisen. Obama er stadig ude på at lancere atomkrig, drevet frem af finanskrisen, mod Rusland og Kina, og hans fjernelse fra embedet haster derfor dobbelt så meget. Det er af afgørende betydning, at han erstattes af et præsidentielt *team,* ikke et enkeltindivid, understregede LaRouche. Fra og med denne uge er det håbløst at overveje Hillary Clinton, fordi hun totalt har lagt sig på linje med Wall Street gennem sin pagt med Obama. Det samme rod finder vi på Republikanernes side; »og vær ikke en trumf (’Trump’) for Wall Street«, tilføjede LaRouche.

Det er denne realitet, der er motoren bag alting. Det eneste, der ligger fast, er, at vi er gået ind i en periode med permanent krise.

Vores job omfatter at uddanne folk, som vi gør i LaRouches Manhattan-projekt, for at udvikle i dem de evner, som den nye økonomi vil kræve af menneskeheden. Vores trædesten udgøres af en uddannelse i klassisk musik og Kinas videnskabsprogram centreret omkring deres måneprogram for udvinding af helium-3 til udvikling af fusionskraft. Dette er den form for nye evner, som menneskeheden nu kræver.

Skriv under på vores internationale appel

for at stoppe den akutte fare for 3. Verdenskrig!

Lyndon Larouche:
Krig mod atomkrig!
Nye mål på global skala

Tiden er således inde til to ting: For det første, at forhindre denne krig, som Obama forsøger at udløse, og at gøre det snart. For det andet må vi, i stedet for at få en atomkrig, begynde at organisere de store og andre nationer på planeten som helhed. Vi må gå fremad, og forstå, hvad menneskeheden er. Den menneskelige art er ikke et dyr. Intet dyr kan opfinde fremtiden. Udelukkende kun den menneskelige art kan, i form af videnskab, f.eks., skabe fremtiden. Menneskeheden er en skabning, der lever på skabelsen af menneskehedens fremtid. Og det er, hvad vi må opnå at præstere.

GDE Error: Requested URL is invalid

Et minut i finanskrak; Et minut i krig

19. august 2015 – ”Dommedagsuret for et globalt krak slår et minut i midnat”, var overskriften på den finansielle advarsel i tirsdagens Londonavis Telegraph; mens en russisk presseinterviewer spurgte en leder af Tysklands LaRouche-bevægelse, ”hvor mange minutter viser uret til en amerikansk-russisk varm (atomar) krig?”

Det finansielle krak er faktisk lige over Wall Street og City of London; det skaber deres ”kløe” for sågar en global krig, der pudser marionetten Obama op mod Rusland og Kina. Obamas præsidentskab har været gift for de transatlantiske økonomier siden krakket i 2008, og han har gennemtvunget den ene krig efter den anden, der opbyggede en atomar konfrontation med Rusland og Kina. Hans fjernelse fra embedet er det eneste, der fjerner denne trussel.

Den centrale chance, som USA og Europa har for at overleve både Obama og Wall Street-krakket, er LaRouches og EIR’s styrkers mobilisering omkring erklæringer, der kræver, at Obama omgående fjernes fra embedet, og at dialog og økonomisk samarbejde genoprettes med BRIKS-nationerne. Det betydningsfulde interview om at stoppe krigstruslen med en LaRouche-BüSo partileder i Tyskland var et vigtigt skridt.

Denne mobilisering er centreret i New York City, i Manhattan, med det, som vi gør der, som vejleder og inspirator for resten af nationen. Den række begivenheder dér den 16. august, med mødet med stiftende redaktør af EIR Lyndon LaRouche og en klassisk koncert lørdag aften, udgjorde en betydningsfuld udvikling ved at rekruttere de aktivister, der er kulturelt optimistiske, og som vil gøre dette muligt og stoppe atomkrigen på stregen.

Som LaRouche kommenterede ved disse begivenheder, så er Wall Street død. På trods af dets dødsgreb om Obama og nogle Republikanske ledere, er det dødt og færdigt. Alexander

Hamiltons ægte Manhattan er ved at komme til live. Mobiliseringen involverer også Glass/Steagall-princippet.
”Alle ved, at denne nation er ved at dø under Obama”, sagde han. ”Landets fremtid under den aktuelle regering er håbløs.” Vi må smide ham ud for at redde det. Nationens fremtid afhænger af koncentrationen af intellektuelle kræfter og kulturel entusiasme i Manhattan, for at lede mobiliseringen for at forme et nyt præsidentskab. ”Den form for ånd, jeg ikke har set i årevis”, sagde LaRouche.

Lyndon LaRouche i dialog med Manhattan-projektet om faren på randen af atomkrig

Vi befinder os i en meget alvorlig situation. Vi står med en trussel, hvor vi befinder os på randen af en atomkrig. Vi ved ikke nøjagtigt, hvornår denne atomkrig vil bryde ud, men vi har dog en fornemmelse af, at det vil blive temmelig snart, med mindre visse udviklinger indtræffer, inklusive dem, der er meget vigtige for selve USA, som nu er stillet over for spørgsmålet om, hvad vil udgøre afslutningen af den aktuelle præsident for USA, som må fjernes fra sit embede, hvis vi skal undfly hans rolle, og Det britiske Imperiums rolle, af en trussel om global atomkrig.

GDE Error: Requested URL is invalid

Det britiske Imperium smuldrer; Banen er klar for en Ny global Æra

Leder fra LaRouche-bevægelsen, 27. juli, 2015 – Det britiske Imperiums kollaps fortsætter under vægten af implosionen af dets finanssystem. Tiden er nu inde til at skabe et nyt system, der er fri for deduktiv matematik!

Vi har levet i en verden af tåbelighed, af tro på dollaren, på monetære værdier, i stedet for de skabende, produktive værdier, sagde Lyndon LaRouche til en forsamling på Manhattan i søndags.

Se video her:

LaRouche sagde til deltagerne, at menneskehedens fremtid er afhængig af, at man afviser disse matematiske tilgange og kommer tilbage til nogle standarder, baseret på principper, som er menneskelige, fysiske standarder. Ikke matematiske standarder, men menneskelige standarder. Forøgelsen af arbejdskraftens produktive evne, som den repræsenteres af anvendelsen af fysiske udviklingsprincipper, der kan anvendes i menneskers praktiske adfærd.

For at gøre dette må Det britiske Monarki og dets håndlanger Obama fejes bort, og et nyt præsidentskab må virkeliggøres[1], som vil samarbejde med Rusland, Kina og resten af BRIKS-nationerne. Denne proces fortsætter. Endnu mens Imperiet er i færd med at kollapse, distancerer flere lande og institutioner sig fra det kollapsende system.

Typisk herfor er udtalelsen fra lederen af den polske centralbank, Marek Belka, hvor han siger, at Polen ikke vil tilslutte sig euroen, som rapporteres af *London Daily*

Telegraph. Belka sagde,

»Man skal ikke fare ind, når der stadig kommer røg fra et hus, der var i brand. Det er simpelt hen ikke sikkert at gøre det. Så længe, Eurozonen har problemer med nogle af sine medlemmer, skal man ikke forvente, at vi er entusiastiske mht. at tilslutte os.«

Belka sagde også, at verden var ved at løbe tør for ammunition til at bekæmpe den næste finanskrise. Under en diskussion i går sagde LaRouche, at den polske holdning er en faktor af stor betydning. Den almindelige polak ønsker ikke at være deltager i en krig mellem Tyskland og Rusland. De ville foretrække at være en bro, ikke en slagmark.

Nærmere hjemme er Det forenede Kongerige (UK) ved at falde fra hinanden. I sidste uge så man de store, britiske aviser afsløre hjemmevideoen, hvor Dronning Elizabeth som barn lærer den nazistiske Heil Hitler-hilsen, og Dronningens angrebspuddel, Tony Blair, slide i det, da der udbrød en revolte i Labourpartiet imod Dronningens nazistiske nedskæringspolitik. Det rapporteredes i går, at Skotlands tidligere førsteminister, Alex Salmond, siger, at endnu en folkeafstemning om skotsk uafhængighed er uundgåelig.

Tidligere på ugen kaldte Blair det Skotske Nationalparti for en flok hulemænd, fordi de erklærede sig for at være den førende opposition mod regeringens nedskæringer i velfærden.

Og i USA vokser momentet for Glass-Steagall, der nu optager en central plads i præsidentvalgkampagnen. I søndags var den amerikanske presse fyldt med kommentarer om Hillary Clintons kollapsende kampagne pga. tillidsfaktoren, og nogle peger endda på Obamas Hvide Hus som værende ophavsmændene til, at historien om den potentielle undersøgelse af Hillarys e-mails blev lækket. Men LaRouche understregede, at Glass-Steagall er **SPØRGSMÅLET**, og alt, hvad der ikke fokuserer på dette, kan man ikke forlade sig på.

De politiske midler til at feje alt dette til side og bringe et nyt system på plads, der er baseret på menneskehedens fælles interesser, er for hånden. Det kan kun gøres på globalt plan, og det er, hvad LaRouche er i færd med at bringe til virkeliggørelse gennem sit Manhattan-projekt. Glem alt om at forsøge at forandre verden fra et lokalt Pladderballe Overdrev-perspektiv. Det vil ikke virke. Kun gennem at løfte menneskehedens moralske egenskaber gennem videnskab og kunst, som under sessionerne med LaRouche og tilknyttede kororganisation, kan man opnå midlerne til rent faktisk at besejre Det britiske Imperium.

[1] Se: »Det kommende overgangspræsidentskab under Glass-Steagall; Fremtiden hedder Alexander Hamilton«,

---

Introduktion til Schiller Instituttets konference i Paris, »Genopbyg verden i BRIKS-æraen«

Teksten forekommer på konferenceindbydelsen.

(Se Program for konferencen **her**.)

Der er afgørende øjeblikke i historien, hvor en

renæssance er nødvendig for at redde menneskeheden.

I dag har BRIKS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) forpligtet sig til at lancere en renæssance. De har grundlagt den Nye Udviklingsbank (NDB), og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), og flere andre fonde til finansiering af det »Nye, økonomiske Silkevejsbælte«, både til lands og til vands, og promoveret af den kinesiske regering. De er i færd med at etablere en valutareservefond (Contingent Reserve Arrangement, CRA) for at beskytte deres valutaer, og de forbereder en ny, international, økonomisk og finansiel orden, i hvilken yuan vil være drivkraften. Sluttelig er de i færd med at etablere et universelt kreditvurderingsagentur som alternativ til de tre store, vestlige agenturer.

Deres store projekter er baseret på transformationen af menneske og natur, en ambitiøs rumforskningspolitik, en offentlig sundhedspolitik for alle, skabelsen af 'smartbyer', samt tilplantning af »store, grønne mure« før at gøre ørkenen grøn. I løbet af de seneste 30 år har Kina løftet flere end 1,35 mia. mennesker ud af fattigdom, og Indien er nu i færd med at gøre det samme for 1,25 mia. mennesker.

Det er tydeligvis her, alternativet til et Transatlantisk Imperium, hvis finansoligarki sår krigens sæd, som stormskyer bringer stormen, ligger.

Vores konference vil være anledning til at mobilisere kræfter for dette alternativ, der afviser destruktive, geopolitiske magtspil og placerer os i fortroppen for kampen for menneskehedens fælles mål. Den vil således markere endnu et afgørende skridt i kølvandet på Schiller Instituttets konferencer i Frankfurt, 18.-19. oktober, 2014, samt konferencerne afholdt på Manhattan fra begyndelsen af 2015. Det er i realiteten en international mobilisering, du deltager i, ikke en engangsforsamling af 'whistleblowers'.

Vi vil først høre fra repræsentanter fra BRIKS og deres allierede, der vil fremlægge de store projekter, de planlægger, eller som de allerede er i færd med at gennemføre i deres lande. Dette er ikke en samling forskellige projekter, men udgør en verdensanskuelse, der er meget anderledes end den, der nu i over fyrre år har domineret Europa.

Medlemmer af Lyndon LaRouches videnskabsteam vil fremlægge den nye tilgang, der er nødvendig for at overkomme den tørke, der er i færd med at ødelægge Californien, ved at styre og skabe vandcyklusser ved at arrangere anlæg til afsaltning af havvand, og ved at arbejde på de lovende perspektiver, som ionisering af atmosfæren tilbyder for at skabe nye, mere effektive cyklusser.

Det kinesiske program for udvinding af helium-3 på Månen som brændstof til produktion af fusionsenergi på Jorden, eksemplificerer *en ny identitet for mennesket, der strækker sig ud i en skala, der omfatter Solsystemet, og videre endnu, galaksen,* med det formål at forstå og beherske virkningen af kosmisk stråling på vort klima, så vel som også den fare, asteroider udgør for vor planet.

Over for dem, der indvender, at en sådan måde at tænke på er »u-praktisk«, er det på høje tid at svare, at deres væren praktisk fører til alles krig mod alle.

Det er præcist her, vi må gentænke den nuværende opfattelse af, eller begreb om »økonomi«. Ægte økonomi handler ikke om at udføre finansielle udplyndringsoperationer for at opbygge hurtig, monetær rigdom, men snarere om at organisere midlerne til at finansiere de store projekter, der vil forme vores fremtid.

Vi må derfor bringe nationer sammen omkring en politik for statskredit til at finansiere opdagelser og udviklingsplatforme. At nedlægge det eksisterende monetære system i Vesteuropa og USA er ikke i sig selv et økonomisk

spørgsmål, men et politisk valg: ønsker vi en fremtid eller ej? Ønsker vi at blive fri for en verden, hvor fascister og neonazister, såsom Dmytro Yarosh, promoveres i Ukraine med Victoria Nulands støtte? Ønsker vi at gå med i det »win-win«-system, som den kinesiske præsident Xi Jinping gentagne gange har foreslået?

At svare »ja« til disse spørgsmål kræver, at man forlader euroens og NATO's Europa, der tjener City of Londons og Wall Streets system, og etablerer samarbejdsformer mellem suveræne nationalstater, der har fælles kapaciteter og projekter, og bryder fri af deres monetære og finansielle lænker. Det betyder at vende tilbage til en kultur for fremtiden, inspireret af værkerne af Nicolaus Cusanus, Johannes Kepler og Vladimir Vernadskij, der i os atter vækker håb og optimisme, når vi tager del i det menneskelige sinds kreative processer.

Samtidigt må vi, som europæere og amerikanere, ikke længere frygte, at andre kulturer vil udfordre os, men snarere med glæde opdage, hvordan vi kan tage del i skabelsen af verdenslandbroen.

Dette er ikke en Ønske-ø, men en sammenkomst for at imødekomme kravene fra Veda'ernes Indien, Konfutses Kina eller vor jødisk-kristne tradition, for at skabe fundamenterne til det, Victor Hugo kaldte den »Universelle Republik«.

Konferencen sponsoreres af L'institut Schiller, 101 rue Mouffetard, 75005 Paris.

Helga Zepp-LaRouche besvarer spørgsmål på Konferencen på Manhattan, 6. juni 2015

2.49.50

SPØRGSMÅL (parafrase): … man ser vores ungdoms uvidenhed, det samfundsmæssige forfald, som vi er vidne til … jeg læste, at, i nogle områder underviser de, at vi får vores rettigheder fra regeringen; skræmmende ting. Jeg spekulerer på, hvordan vi skal vende noget af omfanget af dette omkring. Jeg mener, at dagsordenen for at vende tilbage til de grundlæggende principper er så magtfuld og vidunderlig, men det virker som en hård række at hakke, med den uvidenhed og det samfundsmæssige forfald, vi ser i dag. Hillsdale College har talt om de grundlæggende fædre og landets grundlæggelse, og jeg undrer på, om LaRouche-bevægelsen arbejder sammen med Hillsdale, som ikke vil modtage statstilskud, så de er uafhængige af den politiske proces og regeringen. Har De nogen tanker omkring dette?

(Helga besvarer spørgsmålet generelt):

2.52.00

ZEPP-LAROUCHE: Idéer er en sjov ting, for man kan ikke købe dem i en forretning, man kan ikke veje dem, de har ingen dimensioner; de er immaterielle. Men de er alligevel det mest magtfulde, der findes i universet. For de kan ændre historiens gang; og hvis de krydser historiske korsveje, hvor det er de rigtige idéer for netop det øjeblik, så kan de flytte bjerge. De kan fuldstændigt ændre paradigmer, og det er sket mange gange i historiens løb.

Og jeg mener, at vi netop nu befinder os i en utrolig

afslutning på en epoke, og folk, der under normale omstændigheder ikke tænker så meget på historie, og det er grunden til, at vi ønsker at gå tilbage til historiske kampe, for at lære af dem. Men folk lever som regel deres liv, de ser på, hvad deres plan er, men de tænker ikke rigtigt på tidsepokernes lange buer. Men hvis man ser på universel historie fra dette synspunkt, så kan man faktisk se, at der i historiens løb har været et par gange, hvor paradigmerne blev fuldstændigt udskiftet. Mit yndlingseksempel er: Hvordan kom vi fra det 14. århundredes Mørke Tidsalder til Italiens Gyldne Renæssance, som dernæst kom til at udgøre grundlaget for de næsten 600 års efterfølgende historie? Og det var, fordi man havde et sammenfald: For det første brød det gamle paradigme sammen; man havde den Sorte Død, man havde flagellanter, heksebrændinger – virkeligt et samfund i forfald. Men så kom der en genoplivelse, fordi der var en håndfuld mennesker – Dante, Petrark, Padua-skolen, Jeanne d'Arc, Nikolaus af Kues, [kardinal] Bessarion, Plethon – det var virkeligt en håndfuld mennesker, der passede, og der kom en renæssance, der gik tilbage til den store, klassiske, græske periode, som kom i form af den delegation, som Nikolaus af Kues bragte ud af Konstantinopel, efter at byen var faldet i hænderne på muslimerne på den tid; og han førte en delegation fra den græsk-ortodokse kirke til Koncilerne i Firenze og (Cirenza?), og de medbragte Platons værker, der havde været glemt i Europa i 1700 år; der var ingen, der vidste noget om Platon længere. Og dette samt et par andre indflydelser medførte en sådan forandring, at den nye tid, der i realiteten defineredes af især Nikolaus af Kues, fuldstændigt ændrede paradigmet. Nikolaus af Kues sagde helt bevidst, at vi må afvise skolastikken, vi må afvise peripatetikerne, eleverne af Aristoteles' tænkemåde, og alt, der har med det at gøre, og han udviklede en ny metode for tænkning. Han sagde helt bevidst, nu siger jeg noget, som hidtil i historien aldrig har været sagt af noget menneske. Dette var ***De Docta Ignorantia (Om Lærd Uvidenhed)***, og der var især tænkningen med ***Coincidentia Oppositorum (modsætningernes sammenfald)***, idéen

om, at det Ene er af en højere kvalitet, en højere orden, end de Mange. Det er en metode til konfliktløsning, for når ens sind først er i stand til at tænke på fornuftens niveau; ikke kun på niveauet for at forstå, eller ratio, intellektets niveau, hvor man altid er fanget i konflikter, modsigelser, paradokser, man ikke kan løse, men at man kan lære at tænke på et højere niveau, ved at hoppe op til fornuftens niveau. På denne måde kan man udvikle en helt anden måde at tænke på, og det er, hvad vi prøver at gøre, for det er tydeligt, at hvis vi forbliver i området for geopolitik, såkaldte nationale interesser, såkaldt gruppeinteresse, så vil vi få Tredje Verdenskrig, og vi vil ikke alle sammen være her til at reflektere på det. Dette er blevet forstået blandt et voksende antal nationer omkring BRIKS, omkring det kinesiske lederskab, hele »win-win«-idéen. Dette er blevet mere attraktivt. Hvorfor tror man, at så mange lande allierer sig med BRIKS netop nu – hele Latinamerika er med BRIKS, hele Asien er med BRIKS; Afrika ser kun hen til Kina og Indien for at få hjælp, ikke til Europa eller USA.

Man kan se sådan på det: der er to modeller. Den ene er at have krige, konflikter, og det er USA-NATO-Europa-modellen; og så er der modellen med at gå med i store projekter, at få gavn af samarbejde om teknologi, videnskab, rumforskning. Overrasker det jer virkeligt, når de fleste lande siger, vi ønsker at være en del af den anden model?

Så jeg ser ikke bare på forandringen internt i USA, internt i Europa, for der er mange forskellige dynamikker, der kommer ind på nuværende tidspunkt. Jeg ser på dette som en periode med meget, meget pludselige forandringer, med pludselige skift. Hvis det europæiske system kollapser, så vil det omgående bringe spørgsmålet om Glass/Steagall på banen. Og derfor er hele spørgsmålet om et nyt præsidentskab [i USA] ikke blot et spørgsmål om 2016 eller 17, men spørgsmålet om, hvilken opsætning kan der blive mellem O'Malley – der er mange organisationer, der netop nu kæmper for aspekter af det. TPP –

der er mange spørgsmål, som folk mobiliserer omkring, for folk indser, at, nu er det slutspillet.

Vores fremgangsmåde er ikke blot at fokusere på eksisterende netværk, selv om det alt sammen er vigtigt og bør være inkluderet, men man må have en slags forudanelse om, hvor historien vil være om et par uger, en måned, et par år eller et hundrede år fra nu af. Og hvis man har de rigtige idéer, der kan komme ind i disse dramatiske forandringer, kan man fuldstændigt ændre begivenhedernes gang.

(Spørgeren: Tak, De har inspireret mig.)

3.13.10

SPØRGSMÅL: Godaften, hvordan har De det? Jeg har et par spørgsmål. De har nævnt noget om højhastighedstog (eksprestog), som er en god idé. Hvordan ville De fremme dette spørgsmål, og hvor vil De få pengene fra? Det er et spørgsmål.

Mit andet spørgsmål: Jeg er enig med Dem i spørgsmålet om den måde, vores børn opdrages på, om medierne og det, vores børn ser på Tv. Noget af det, der kommer ud af radioen, er oprørende. Hvad er Deres dagsorden mht. at øge kendskabet/bevidstheden og forbedre præsidentskabet og øge bevidstheden omkring den måde, forældre opdrager deres børn på og det, der vises i Tv!

3.14.25

ZEPP-LAROUCHE: Jeg har ikke noget Tv-apparat, men i går så jeg lidt amerikansk Tv – jeg zappede rundt på kanalerne, og jeg var fuldstændigt forfærdet! Når man ikke har set Tv længe, og man så tænder for det, kan man næsten ikke tro, at det kunne blive værre i forhold til for 10 år siden. Jeg må lige korrigere: Jeg ser tysk Tv, russisk Tv, kinesisk Tv og andre

programmer, der har dokumentarer; men jeg mente især de almindelige, amerikanske, populære kanaler. Det er rædselsvækkende; det er så dumt, så banalt, så fuldstændigt designet til at gøre folk frygteligt dumme, og det har en metode. For nogle år siden sagde min mand, vi burde smide fjenden ud af vores stue ved at sparke deres Tv ud af vinduet på lossepladsen; det er måske det bedste, man kan gøre.

Jeg kan kun være enig med Confucius i, at man ikke kan regere ved dekret, men kun ved sit eksempel. I øjeblikket befinder vi os ved en sådan korsvej. For at sige meget klart, hvad jeg mener: Jeg mener, at vi inden for de næste par uger sandsynligvis vil se det transatlantiske finanssystem bryde sammen. Vi vil se en forhøjet fare for krig. Vi vil sandsynligvis se forandringer i USA's regering. Min mand har mange gange sagt, at, med mindre Obama fjernes fra embedet, ved forfatningsmæssige metoder, så vil denne verdenskrig komme, simpelt hen, fordi Obama er et redskab for denne imperiefraktion. Og hvor det er vanskeligt at se, hvor dette skulle komme fra – historien forløber ikke, som aviserne siger det. Hvis man ser på Første og Anden Verdenskrig, kan man se, at det, der stod i aviserne, blot var 1 %, lige som et isbjerg, hvor man ser 1 % over vandet, og resten er under. Der er i øjeblikket et oprør i institutionerne. Walter Jones [kongresmedlem, R] talte om de 28 sider [hemmeligstemplede, fra den officielle Kongresrapport om begivenhederne omkring 11. september, 2001], og det er utroligt, at man mørklægger begivenhederne omkring 11. september – alene det er utroligt! Men så har DIA for nyligt offentliggjort disse dokumenter, som gør det meget klart, at regeringen løj om Benghasi. De fortalte en historie, som de vidste ikke var sand, om, hvem der dræbte ambassadør Jack Stevens; de vidste, at de libyske våben skulle til de syriske oprørere; de vidste, at disse oprørere ville bygge et kalifat, hvilket er ISIS netop nu i Irak og Syrien. Disse dokumenter var kendt af Benghasi-komiteen, men nu er de deklassificeret, og de kan bruge dem. Der var også Hersh-afsløringerne og mange andre spørgsmål, som

er en forfatningsmæssig grund til at undersøge, om denne præsident bør forblive i embedet.

På den anden side er O'Malley fortaler for Glass/Steagall, og Glass/Steagall er første skridt; men derefter må man have et kreditsystem. Måden, hvorpå vi får maglev-tog eller eksprestog eller andre højteknologiske højhastighedstog er ved at anvende Alexander Hamiltons principper, for at fjerne kasinoøkonomien, vende tilbage til et kreditsystem, vende tilbage til en Nationalbank, udstede kreditlinjer. Hver gang, man i historien har anvendt dette Amerikanske Økonomiske System, såsom under Meiji-genoprettelsen, Tysklands genopbygning efter Anden Verdenskrig, hvor Kreditanstalt für Wiederaufbau brugte samme metode, som Roosevelts Reconstruction Finance Corporation til finansiering. Det var sådan, Tyskland blev genopbygget fra en ruinhob og til det tyske, økonomiske mirakel. Så finansieringen er ikke noget problem, for man kan bevise, at i hvert eneste tilfælde, hvor dette blev anvendt, var fordelen større, selv skatteindkomsten var større end den oprindelige kredit, der blev udstedt, simpelt hen fordi det er hemmeligheden ved menneskelig arbejdskraft, at den skaber mere, end den bruger til at arbejde med. Den skaber en merværdi i forhold til det, som råmaterialerne, værktøjet osv. oprindeligt repræsenterede. Så hemmeligheden ved et kreditsystem er, at det betaler sig selv. Man betaler ikke noget for det, man anvender bare den rigtige metode. Hvis dette sker, tror jeg, at der vil komme en opstand i hele verden, og folk vil kræve bedre uddannelse. De vil se tilbage på perioder i historien, hvor USA var storslået. Det er derfor, det er så vigtigt at gå tilbage til USA's oprindelse og studere, hvordan republikken rent faktisk blev dannet; men også at se på andre lande. Jeg har længe sagt, at vi kun vil komme ud af denne krise, når vi får en ægte dialog mellem civilisationerne, hvor hver kultur og hver nation relaterer til den bedste tradition i den andens kultur. Tyskland er ikke 12 års nationalsocialisme; Tyskland har sandsynligvis også det største antal store videnskabsmænd, opfindere, digtere. Hvis

man genopliver dem, og dernæst relaterer til Kina, den fem tusinde år gamle nation med Konfucius, Mencius; med mange perioder, hvor Kina var verdens førende nation, faktisk helt frem til det 15. århundrede. Vi relaterer til Indien, ikke ud fra standpunktet om den nuværende fattigdom i nogle egne af Indien, men som en at de største civilisationer; de vediske skrifter, Upanishaderne, Gupta-perioden, den indiske renæssance i slutningen af det 19. og begyndelsen af det 20. århundrede, Tagore. Det samme med Rusland. Rusland har en storslået historie, med ikke blot Pusjkin og andre store digtere, men også med videnskab. Vi må simpelt hen fokusere på hele menneskehedens store præstationer, og så kommunikere dette og bygge en ny renæssance ud fra det. Jeg mener, at det er lige så meget inden for rækkevidde, som at den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen. Hvis vi kommer igennem den kommende periode, som altså er krakket, genindføre Glass/Steagall, vende tilbage til politik efter Hamiltons principper, gå med i BRIKS, få en gældskonference for Grækenland og hele Europa, og så gå med i den Nye Silkevej; hvis vi gør det, så vil vi, om et par år, se tilbage på denne periode og sige, hvor var vi dumme, at vi ikke foretog dette spring noget før. Nu læser folk, de studerer, de nyder at være skabende, de distribuerer det og viderekommunikerer det til deres børn.

Det beror alt sammen på den aktuelle periode, det er ligesom en prøve for civilisationen; vi kunne miste alt, det kunne ske, at vi ikke mere vil eksistere. Men hvis vi arbejder sammen for denne eksisterende plan, der allerede er i færd med at blive virkeliggjort af mere end halvdelen af menneskeheden, kunne vi få en ny renæssance, der er skønnere end nogen af fortidens renæssancer. Og jeg ønsker, at I virkelig skal have forestillingsevne; hvordan ønsker I, at verden skal se ud om hundrede år? Og så hjælpe os med at kæmpe for at virkeliggøre det.

SPØRGEREN: Blot et tillægsspørgsmål: er det korrekt at sige,

at vi er i krig inden for et år?

ZEPP-LAROUCHE: Faren er der lige nu. Det er derfor, min mand bliver ved med at sige, at Obama må fjernes fra embedet ved forfatningsmæssige midler. Grunden til, at jeg nævnte isbjerget, at man kun ser den øverste del, og ikke den nederste; hvis man ser tilbage på historien, og man skriver Anden Verdenskrigs historie, så ser man, at der var en stor del, der lå under vandet, som var diplomati, efterretninger, hemmelige efterretningstjenester, alle mulige processer, som man ikke ser; og jeg har en klar mistanke om, at der bag alle disse skandaler, der nu rammer Obamaregeringen, er et engagement fra nogle institutionelle kræfter i USA, der ønsker at stoppe 3. verdenskrig. Det er min [overbevisning] – jeg har ikke bevis for det, men jeg tror, at hvis man ser tilbage på, hvordan historien fungerer, så bruger folk undertiden en skandale til at standse noget, som de ikke har modet til at sige højt og ligeud. Jeg ser i øjeblikket en stor uro – f.eks. pressekonferencen om de 28 sider, som Rand Paul afholdt sammen med kongresmedlemmerne Walter Jones, Massey og Lynch, og familierne til ofrene for 11. september, og så Bob Graham, senatoren, den tidligere leder af Kongresundersøgelseskomiteen for 11. september var der også; det fik pressedækning over hele USA og internationalt. Når det først begynder at ske, så kan det ikke stoppes. Hvorfor er det så vigtigt? Fordi man så kommer frem til de virkelige årsager til terror, finansieringen af terror. Man må genoverveje hele den aktuelle politik, som f.eks. Irak, baseret på løgne; Afghanistan, baseret på løgne; Libyen, totalt løgn; Syrien, totalt løgn. Alt dette vil blive undersøgt, og folk vil sige: Vent lige et øjeblik. Var disse krige, baseret på løgne, virkeligt fremmende for amerikanske interesser? Eller var de det modsatte? Forårsagede halshugningen af én terrorist ved magt ikke, at der opstod 30 nye? Burde vi ikke have en helt anden fremgangsmåde, og hvis USA ville gå med i BRIKS og den Nye Silkevej, kunne vi gå sammen med Rusland, Kina, Indien, Iran, Egypten, Syrien, og så kunne vi udvikle Mellemøsten, og så

ville man udtørre terroren. Hvis man blot fortsætter med at bombe, vil det skabe mere kaos og mere … Så man må have et komplet overblik over det hele, og det kunne ske i de næste uger og måneder.

SPØRGER: Om sandsynligheden for 3. Verdenskrig: USA sendte en militærenhed ind i Ukraine for at være rådgivere for de ukrainske nazister, der har magten, og denne militærenhed var 173. Luftbårne, 'De skrigende ørne'. Rent historisk sender man ikke 'De skrigende ørne' ind, med mindre man har til hensigt at kæmpe. Sidst, de blev sat ind, var i den sydvietnamesiske republik for at rådgive dem, og I ved, hvad det førte til. Dette er blot en kommentar til sandsynligheden for 3. Verdenskrig; det er en reel trussel.

3.35.15

ZEPP-LAROUCHE: Jeg mener, at denne idé med en win-win-strategi, som Kina har sat på dagsordenen, virkeligt er måden at overvinde det på, for når man først har – det er derfor Schiller Instituttet og EIR udgav denne nye rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, som virkeligt er idéen om den fælles interesse for alle. Det er sådan, man overvinder geopolitik, og jeg mener, at det faktisk er konceptet, at hvis man begynder med menneskehedens fælles interesser, kan man reorganisere alle institutioner til at tilpasse sig til det. Når man først har en Verdenslandbro, vil man få en ny sikkerhedsarkitektur, som slutteligt vil have til følge, at forsvar bliver unødvendigt. For hvis man arbejder sammen – vi skulle være i stand til at blive atomvåbnene kvit ved enten at fjerne dem eller gennem våben, der bygger på nye, fysiske principper, hvilket var SDI (Strategisk Forsvarsinitiativ), som Lyndon LaRouche promoverede, og næsten fik gennemført, for nogle og tredive år siden.

Jeg er fuldt og fast overbevist om, at vi har nået et punkt i

menneskehedens historie, hvor vi enten foretager dette spring, eller også vil vi ikke eksistere. Der bliver ikke endnu en lille krig … jeg tror, at vi er ved et punkt, hvor vi enten foretager et evolutionært spring til det nye paradigme for menneskehedens fælles mål, eller også er det efter al sandsynlighed ikke værd at diskutere, hvad der bliver tilbage.

…

(Helga om princippet om én menneskehed)

Jeg taler faktisk ikke om en ny organisation; jeg taler om et nyt princip. Et princip, som på en vis måde er idéen om, at man har nationale interesser imod andre nationers, eller grupper af nationers, interesser. Det er en udlevet idé. Vi må gå over til den idé, at der kun er én menneskehed, og at denne ene menneskehed kun har én interesse. Vi må se på det, lige som astronauterne, som den blå planet ude fra rummet, uden for planeten, og de siger alle det samme, kosmonauter, taigonauter, astronauter; de kommer alle sammen hjem med den samme oplevelse, de siger: Min Gud, vores planet er så lille i det enorme Solsystem, i en endnu større galakse, og der er milliarder af galakser der ude, som vi næsten intet ved om. Så hvorfor ikke arbejde som én civilisation og forsvare denne blå planet i dette ekstremt store univers og forsøge at forstå, hvordan vi som art kan overleve? For den menneskelige civilisation er skrøbelig. Geofysikere fortæller os, at, i universets historie opstod mennesket blot ét sekund før midnat, og det vil forsvinde ét sekund efter midnat. For når Solen ophører med at fungere, om to milliarder år, eller vi rammes af asteroidenedslag, så er det farer, der kunne eliminere os pga. farer fra rummet. Vi fastholder, at dette er en tåbelig idé, for argumentet imod disse mennesker er, at det ville betyde, at Beethoven har komponeret forgæves, eller Schubert eller Schumann, Bach, Mozart; og det er en uacceptabel idé. For hvordan kan man have en sådan skønhed i musik, der forsvinder? Så vi må tænke på, at vi skal være den udødelige art. Vi skal være den første art – og vi ved jo

ikke, om der er andre arter et sted, vi har ikke mødt dem – men på nuværende tidspunkt er vi den eneste, skabende art. Vi må sørge for, at vi nu gør det rigtige, så vi kan eksistere om to milliarder år, ti milliarder år, eller i al evighed. At tænke sådan; tænk ikke på små spørgsmål, tænk på store spørgsmål. Det er det, der gør os til mennesker; intet dyr har nogen som helst idé om fremtiden. Hvis man siger til sin hund, at i morgen vil vi gå en tur, så vil hunden løbe hen til døren og 'sige' gå en tur! Den har intet begreb om, at, i morgen er i morgen. Den hører 'gå tur', og så vil den gå tur nu. Hvis man siger til sin hund, at man vil give den en dejlig steg til dens fødselsdag om tre måneder; det er bare ærgerligt!

…

(Helga om en positiv bevægelse for fremtiden)

3.44.00

Jeg vil gerne sige, at det, vi har brug for i USA, og de fleste andre steder i verden, er en massebevægelse for udvikling. De fleste mennesker har et spørgsmål, som de kan lide at kæmpe IMOD – det er nyttigt, og det bør ske – men jeg mener, at det, vi virkeligt har brug for, er en massebevægelse for fremtiden. En massebevægelse for en kulturel renæssance, for en global genopbygning af økonomien, for kun, hvis man har en positiv løsning, at man kan løse kriminaliteten, ungdomskriminalitet, pornografi, alle mulige perversioner; man må have en positiv idé.

…

(Helga om betydningen af historie som videnskab)

3.51.20

Jeg vil gøre det ganske kort: Det, der er så fascinerende ved historie, er, at det er en videnskab. De fleste mennesker mener ikke, at historie er videnskabelig. Beviset er, at

f.eks. at Friedrich Schiller var i stand til at gennemskue Habsburg-imperiets forkerte rapporter om Wallenstein og uden historiske optegnelser kunne nå frem til en korrekt vurdering af, hvem Wallenstein var, hvilket først blev bevist af historikere 150 år senere. Med andre ord, så var han i stand til at erkende den nødvendige idé, baseret på den idé, at han allerede havde mistanke om, at kildematerialet var forkert, baseret på, hvem der havde videregivet det. Det er for mig et meget godt eksempel på en evne til forudanelse, som gør Lyn i stand til hele tiden at give et begreb et navn, en ny udvikling, hvor han siger, det er dette, og så siger folk flere måneder senere, nå ja, LaRouche var den første til at give det et navn. Der er en enestående overensstemmelse med sindets skabende evner, og så, hvordan historien udvikler sig, hvilket er en videnskab. For mig er der en stor overensstemmelse med Friedrich Schillers skrifter, 'Hvorfor bør vi studere universalhistorie', som jeg virkeligt vil anbefale alle at gå hjem og læse, 'Hvorfor, og til hvilket formål, studerer vi universalhistorie?'. I slutningen siger han, at hvis man forstår den rigdom, vi har arvet fra tidligere generationer, bør det opmuntre og inspirere os alle til at bidrage med noget, således, at når vi forlader livets scene, har vi tilført en rigdom til de kommende generationer. Og det kan vi alle sammen gøre. Det inspirerer os. Det forbinder os med den kæde af generationer før os, der er døde, og det er forbindelsen og broen til fremtidens generationer, hvis vi organiserer vores liv på en rig måde, så vi bidrager til civilisationens fremskridt. Det er i realiteten meningen med historie på en ikke-akademisk måde.

…

EIR: FDR’s mission: Vores fremtid, som vi har evnen til at kende den

New Deal havde fundamentalt til hensigt at være et moderne udtryk for idealer, der blev fremsat for 150 år siden i Fortalen til De forenede Staters Forfatning, ’en mere perfekt union, retfærdighed, ro, det fælles forsvar, det almene vel og frihedens velsignelser for os selv og vor eftertid’. Roosevelt var fuldstændigt på det rene med, at Wall Street, finanssektoren og spekulanterne var problemet. Som han sagde i sin berømte udtalelse i 1936-kampagnen: »De hader mig, og jeg byder deres had velkomment.«

Af Phil Rubinstein

29. maj 2015 – Historien er fuld af tilsyneladende tilfældigheder. Franklin Delano Roosevelt, USA’s 33. præsident og den eneste præsident, der blev genvalgt til fire embedsperioder, døde den 12. april 1945 i Warm Springs, Georgia. Hans bisættelse og begravelse fandt sted i Washington, D.C., og i Hyde Park, N.Y., henholdsvis 14. og 15.

april, nøjagtigt 70 år efter præsident Abraham Lincolns mord og død. USA's 16. præsident blev myrdet fem dage efter general Lees overgivelse ved Appomattox, der således i realiteten afsluttede Sydstaternes Oprørskrig. FDR døde mindre end en uge før sejren over nazismen i Anden Verdenskrig. I begge tilfælde blev de efterfulgt af mænd, der var, om ikke forrædere, så alt for snæversynede, for smålige til at videreføre missionen fra deres forgænger. På denne måde blev vores nations mission, i kølvandet på disse kriser med imperial ødelæggelse, truet, og trues endnu i dag.

Som det beskrives andetsteds i dette nummer af EIR, så var der, mens nyheden om FDR's død spredte sig, unge mænd, der stadig var i krig, og som spekulerede over, hvad fremtiden ville bringe for dem, deres familier, deres nation, eller for nogens vedkommende, menneskeheden.

I visse tilfælde vidste disse mænd, at denne fremtid var op til dem og deres forståelse af FDR's mission som præsident for USA – og endda af en intensivering af dette formål.

Et sådant tilfælde var den unge Lyndon LaRouche, der befandt sig på Burma-Kina-Indien-krigsskuepladsen, hvor næsten et halvt års krig stadig ventede forude. Han blev af sine kammerater spurgt, hvad man kunne forvente, og han forstod da, hvad der forventedes af ham.

LaRouche afsluttede sin tjeneste i Indien netop, som landets kamp for uafhængighed blev udkæmpet. Indien var et land, der spillede en afgørende rolle i det, som han så som sin, og sit lands, mission.

Roosevelts opfattelse af disse formål er den kraft, der førte til, at denne nation sejrede over depressionen, over fascismen og til, ved krigens afslutning, at stå ved randen af, ikke alene at gøre en ende på Imperium, især Det britiske Imperium, men også at foretage et stort spring fremad mod opfyldelsen af Den amerikanske Revolution i form af en ny relation mellem

uafhængige nationer, befriet fra kolonialisme til at udvikle deres egne evner for menneskelig kreativitet.

En genoplivelse af Hamiltons princip

Meget af det, der er blevet sagt eller skrevet om FDR, er i al sin banalitet ikke meget andet end sladder, eller rettere sagt bagtalelse. Han var ikke en smart politiker eller en pragmatisk manipulator af politik og folk, eller en blot og bar »førsteklasses natur«. Selv det sympatiske portræt af hans kamp mod polio rammer ikke pointen. Hans formål var ikke simplet hen at komme til at gå, eller at komme tilbage til politik, som den var; hans formål var at genoplive økonomien og de menneskelige værdier, og selve præsidentskabet, i traditionen efter Hamilton, som USA's kerneprincipper. Hans begreb om Det almene Vel, den glemte mand, blev intensiveret under hans præsidentskab, såvel som også hans opfattelse af disse formåls historiske betydning.

At hans økonomiske principper var lig med Hamiltons opfattelse af arbejdskraftens udvikling som grundlaget for kredit og værdi demonstreres i hans politik som New Yorks guvernør, der præcist bebudede New Deal med alderdomsforsorg og arbejdsløshedsforsikring, så vel som også infrastruktur og elektrificering. Den samme anskuelse stod bag hans udnævnelse af Harry Hopkins til at stå for Works Progress Administration (WPA), og dernæst Låne- og Lejeloven. I begge tilfælde forkastede han de monetaristiske standarder, gennem hvilke briterne havde drevet verden til katastrofe.

Endnu mere afgørende er FDR's udtrykkelige bestemmelse af New Deal inden for rammerne af Fortalen til Forfatningen, der, som det for nyligt blev vist i Bob Ingrahams rapport, http://www.larouchepub.com/eiw/public/2015/2015_10-19/2015-19/pdf/03-41_4219.pdf

af Hamilton og hans allierede blev formuleret med det formål

at udforme Forfatningen omkring Det almene Vel og »vor eftertid«. I indledningen til Bind 2 af hans Offentlige Papirer[1] skriver han:

New Deal havde fundamentalt til hensigt at være et moderne udtryk for idealer, der blev fremsat for 150 år siden i Fortalen til De forenede Staters Forfatning, 'en mere perfekt union, retfærdighed, ro, det fælles forsvar, det almene vel og frihedens velsignelser for os selv og vor eftertid'.

Roosevelt var fuldstændigt på det rene med, at Wall Street, finanssektoren og spekulanterne var problemet. Som han sagde i sin berømte udtalelse i 1936-kampagnen: »De hader mig, og jeg byder deres had velkomment.«

Det var FDR's genoplivelse af Hamilton, der gjorde USA til industriel leverandør for Storbritannien, USSR og andre, såvel som for selve USA. Fra Låne- og Lejeloven og til USA's indtræden i krigen var det den amerikanske industri og USA's evne til at udvikle sin arbejdskraft og sit militære personel, der leverede brændstof til vores afgørende rolle i sejren.

Skabelsen af en ny idé om menneskeheden

At vinde krigen var en mission, som FDR muliggjorde, men det var ikke præsidentskabets mission. Denne mission drejede sig om fremtiden: evnen til at skabe en verden, i hvilken disse krige ikke fandtes.

FDR, så vel som andre, som general MacArthur og general Eisenhower, så Anden Verdenskrigs hæslige natur – døden, brutaliteten, våbnenes voksende ødelæggelsesevne, galskaben – som en trussel mod menneskehedens eksistens. Samtidig betød løsningen på denne trussel et stort spring til en ny opfattelse af menneskeheden. FDR's præsidentielle mission var at skabe USA's præsidentskab til at være en leder for denne fremtid.

Blandt de klare signaler om dette, som i dag er lidet kendte, var hans voldsomme opposition til hans unaturlige allierede Winston Churchill i spørgsmålet om fortsættelsen af det britiske imperievælde. Indiens tilfælde understreger denne pointe. For FDR skulle krigen gøre en ende på den kolonialisme og imperiepolitik, der var krigens årsag. Vi kæmpede ikke for at bevare Imperiet. Indien skulle have sin uafhængighed, selv under krigen. Churchill fik apoplektiske anfald, da FDR kom med flere forslag til, hvordan denne uafhængighed skulle opnås. For FDR var uafhængighed aldrig adskilt fra økonomisk udvikling.

I tilfældet Kina erkendte Roosevelt dets potentielle storhed og dets forgangne storhed og insisterede på dets inklusion i de Fire Store. Briterne, i skikkelse af Churchill, sværtede kineserne og gik kun modstræbende med til at anerkende dem som en del af Alliancen, alt imens de ved enhver lejlighed underbød dem.

Og det var selvfølgelig Roosevelt, der trak Sovjetunionen ind i Dialogen mellem Nationerne, idet han fuldt ud var klar over, at dette var afgørende for at vinde krigen, og fremtiden. Churchill, Wall Street og sådanne som Lord Bertrand Russell ønskede, at USA skulle bruge atombomben til at tvinge russerne til at kapitulere over for Vestens finansielle og politiske overherredømme. Det kunne der siges meget mere om.[2]

FDR’s mission var at bruge præsidentskabet til at føre en dialog blandt uafhængige nationer, der kunne være i stand til at løse problemer ud fra et fælles grundlag om gensidig udvikling, med åben og fælles videnskab og teknologi. Han vidste, at dette var det eneste alternativ til selvdestruktion. Han havde selv vendt den ødelæggelse, der havde været anført af to rabiat anglofile, amerikanske præsidenter, der var tilhængere af konføderationen: Woodrow Wilson og Theodore Roosevelt. Slaveriets herredømme måtte afsluttes på globalt plan.

FDR kendte den enestående kapacitet, der lå i et præsidentskab efter Hamiltons principper. Han bekæmpede ikke alene Wall Street og lovgivningsmagten, samt delstatsrettighedernes maskering af den pro-britiske konføderation, men han brugte også præsidentskabet til at bestemme en fælles mission for en forenet nation.

I dag genopliver Lyndon LaRouche således det præsidentskab, der blev ødelagt af Bush-præsidenterne, Cheney og Obama, ved at påkalde den samme Alexander Hamilton, centreret omkring det samme New York, ud fra hvilket Roosevelt handlede. Nu findes der en bevægelse for udvikling, anført af Kina, Indien og Rusland, nøjagtigt, som Roosevelt havde set for sig; lande, hvis politik og idéer er blevet inspireret af Lyndon og Helga LaRouche og deres erkendelse af menneskehedens sande natur, som Roosevelt erkendte det i sin mission.

Vi er i færd med at bygge Verdenslandbroen; vi har netop nu brug for netop de relationer mellem nationer, som FDR havde forudset i sin vision for efterkrigstidens verden. Halvfjerds år senere kan vi udforske astrofysikken og bruge micro-fysikken; vi kan skabe fremtiden – det var hans mission.

Denne artikel forekommer første gang i Executive Intelligence Review (EIR) 29. maj 2015. Artiklen har ikke tidligere været udgivet på dansk.

[1] The Public Papers and Addresses of Franklin D. Roosevelt, Vol. 2

[2] Se: »FBI-Memo fra 1947: Churchill ville have USA til at kaste atombombe på Kreml« http://schillerinstitut.dk/si/?p=2339

Helga Zepp-LaRouches hovedtale 16. april 2015 i New York:
USA og Europe skal samarbejde med BRIKS for at bygge verdenslandbroen.
Engelsk udskrift

The following is a transcript of Helga Zepp-LaRouche's remarks to an EIR diplomatic and business meeting in New York, Thursday, April 16th. A transcript of Deniston's presentation will be available soon.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Yes, hello. There is something very, very fantastic happening in the world right now, and those of you in America, who are only dependent on the mainstream media, may have absolutely no inkling of it, because the mainstream media are not reporting about the fact that a completely new economic system is emerging. And it is emerging with extremely rapid speed. And more than half of humanity is already participating in it.

BRICS leaders in Fortaleza, Brazil, July, 2014.

First slide. Now, the first system has been initiated by the

leaders of the BRICS nations, at the Fortaleza summit in Brazil last July.

Next slide. And they proceeded very quickly to establish the New Silk Road and the Maritime Silk road, and a whole system of relations with South America, with ASEAN countries, with African countries, and in the recent period, even with European countries. And this new model is basically establishing a completely new system of relations; it's what the Chinese President Xi Jinping often calls a "win-win" policy, or even a "win-win-win" policy, depending how many parties are participating in these projects. And it is based on the idea that, through the development of basic infrastructure, of scientific and technological cooperation, and an increase in connectivity among these nations, that this will lead to the mutual benefit of all participating countries.

China's 'New Silk Road' and 'Maritime Silk Road' Initiatives

Now, this annual summit of the Boao Forum on the island of Hainan—the Boao Forum is the Asian equivalent of what normally takes place in Davos in Switzerland, except that the difference is that in Davos, you have a lot of bankers and a lot of monetarists coming together, while this Boao Forum brought together many, many leaders, especially of Asia, who were all interested in real economic development, in infrastructure, and cooperation. And there, at this forum, President Xi Jinping announced what they are now calling the "One Belt, One Road," which is simply another word for the New Silk Road, or, as we called it, the Eurasian Land-Bridge in the past, and announced a global perspective for development.

This includes huge infrastructure programs, corridors; high-speed railway; waterways and ports. And this report was declared to be the official policy by the National Development and Reform Commission, as well as the Foreign Ministry and the

Commerce Ministry of China.

As you can see here, this is a vast, vast network of corridors connecting China, Central Asia, Russia—all the way to Europe. Then another set of corridors from Central Asia, to West Asia, into the Gulf, and the Mediterranean. Then the 21st Century Maritime Silk Road involves sea and land corridors from China, to Southeast Asia, to South Asia, to the Indian Ocean, and to the Pacific. Then other corridors go overland from China to Mongolia, to Russia. Another one to Bangladesh, China, India, and Myanmar.

So, what goes along with that is a whole new system, a really world new system, of banks and financial credit institutions, to finance these and other projects.

Now, people were quite astounded about the sea change which recently took place when the AIIB went into the final negotiations about who would be among the founding members, basically which concluded a couple of days ago. And lo and behold, the AIIB had 57 founding members. Now the United States government, misjudging the situation dramatically, put utmost pressure on their allies, and also developing countries, under those circumstances, not to be part of the AIIB. And despite this heavy pressure from the U.S., the first country in Europe to join was, of all places, Great Britain, the firm ally of the United States. And when Great Britain joined, you had a complete avalanche of countries going in the same direction, wanting to become founding members of the AIIB: Germany, France, Italy, Luxembourg, Switzerland, Austria, all the Scandinavian countries—and naturally, Australia, South Korea, New Zealand, and many other Asian countries.

China was very emphatic to point out the fact that, despite the fact that the AIIB obviously has been created as a supplement to the IMF and the World Bank, that China does *not* want to turn the AIIB into a geopolitical confrontation with

the United States, and they have reiterated, both from the government and also leading Chinese publications many times, the offer that the United States and European countries should join the AIIB, the New Development Bank, and also the projects of the New Silk Road and the Maritime Silk Road. Because China is developing a new model of international relationships, which is all-inclusive, which is overcoming and superseding the concept of geopolitics, which, after all, was the basis for two World Wars in the 20th century.

Now, the New Development Bank, which is also a similar bank, created by the BRICS in Fortaleza in Brazil last year—it was decided to found it—will be functioning this year in July, at the next BRICS summit, which will take place in Ufa in Russia. So, at that point, you will have basically two operational large infrastructure banks. But then you also have the New Silk Road development fund, which as $40 billion; the AIIB and the New Development Bank have initial capital of $100 billion each—but that is just the beginning, starting capital. The New Silk Road fund has $40 billion; the New Maritime Silk Roads Fund, $20 billion. But then also the countries of the South Asian region, the SAARC countries, are planning to build their own development bank. The Shanghai Cooperation Organization is building a new bank.

And then, these countries have jointly decided to create something which is called the Contingency Reserve Arrangement. Now this is a pool of currency reserves, of $100 billion initially, which was obviously a response to the speculation which speculators such as George Soros conducted during the Asia crisis of 1997, where the currencies of Asian countries were speculated in one week, down by 80% by such people as George Soros, for example. And obviously, also, [a response] to the 2008 near-meltdown of the financial system in the Lehman Brothers crisis.

What these countries of the BRICS and related organization are now doing, is, they have created the Contingency Reserve

Arrangement, to protect participating countries against speculative attacks, even new financial crises are to come—and they are shortly to come. It was also the reaction to the fact that the U.S. Congress absolutely refused to change the rules of the IMF and the World Bank, after the 2008 crisis.

Now, these parallel financial organizations were characterized by Mrs. Denise Leung, from the finance center of the World Resources Institute, this morning in the German government radio, Deutsche Welle. This woman said: "Development is absolutely not possible without the AIIB and the New Development Bank, because in Asia alone, there is a need for infrastructure investment, up to the year 2020, of $8.2 trillion." Now, the entire investment of the World Bank, in 2014, is only $24.2 billion, and of the Asian Development Bank, only $21 billion. So, obviously, the AIIB, the New Development Bank, and all the other banks I named, have to fill this gap. And obviously, to have such independent financial institutions, will give the developing countries, also a much greater voice in determining their own economic policy in the advantage of their own population.

Now obviously the aim, explicitly and stated so by several BRICS leaders, is to use these banks to eradicate poverty from the surface of the plan in a very short period of time. And in Asia alone, you have presently over 700 million people who are still living below the poverty level. Now, Prime Minister Modi has made several absolutely exciting speeches, where he declared a national objective of India, to eradicate poverty from the Indian nation. Also, President Xi Jinping has proudly announced, repeatedly, that the Chinese economic miracle, which, nobody can deny, is one of the greatest miracles in terms of economics *ever* in the history of economies—because China was able to have an economic development in *30 years* which most industrial nations in Europe, in the United States, and elsewhere, needed 100 or even 200 years to accomplish. And Xi Jinping has announced that that kind of development which

has now transformed the poor population of the coastal regions, and the southern parts of China, to bring that into the inner regions, and into the Western parts of China, which are mostly desert, and therefore it's not so easy—but to use this Chinese economic miracle as the model for the New Silk Road for every country which participates in these projects, to repeat exactly what China has accomplished.

Now, the *Neue Zürcher Zeitung,* which is the major Swiss financial daily, had this morning an article with the headline, " Gold Rush Mood Thanks to New Silk Road, Investors Are Rushing To Buy Stocks in Chinese State-Owned Enterprises. They Are Investing in the New Silk Road." Now, I have to say there is a certain amount of confusion in the editorial board of *Neue Zürcher Zeitung*, because they are looking at these developments with the spectacles of monetarism, but obviously, this is not what this is at all, because the AIIB, the New Development Bank, and the other institutions are*credit* institutions, and are not part of the casino economy of Wall Street, or City of London, or Frankfurt, for that matter. But they go very explicitly back to the principles of the First Secretary of the Treasury of the United States, Alexander Hamilton, who created the first National Bank, and with that, a credit-financing institution for the real economy. And that first National Bank, and that credit system, was the basis for the gigantic industrial revolution which occurred in the United States, and it was the policy to which good American presidents always returned, such as Lincoln, with the greenback policy; or Franklin D. Roosevelt, with the New Deal, and the Glass-Steagall separation, and the Reconstruction Finance Corporation, which happened to be not only the motor for the United States to overcome the depression in the '30s, but it was also, in the form of the Kreditanstalt für Wiederaufbau, the basis for the German economic miracle, in the post-war reconstruction of Germany.

As Dennis already mentioned, this was also the basis of the

proposal by Lyndon LaRouche to create an International Development Bank, which he made in 1975, and for which this organization has campaigned practically in all the years since, and we have now the development that this idea, to have a development bank, which is only there to finance development, is coming into reality. The Casino's About to Blow

Now this is extremely urgent, because the transAtlantic region is based on a completely different idea, namely the profit-maximization of the casino, and that is totally bankrupt, and it is about to go bust.

The recently published Beige Book of the Federal Reserve, which is estimated to reflect the complete denial of reality by European economists, in fact pretends that there is an upswing in the United States, but what it shows, the real figures show—and these figures are still manipulated—that you have a collapse of the real economy in the United States. The New York Fed's Manufacturing Index just went down by 1.19 points, to only 6.9 points. The industrial index went down by 2.4 points, to 6.8 points. The employment index collapsed from 18.6 to 9.6%. So, even by the fraudulent statistics of the Fed, the real economy is shrinking.

But the real crisis is naturally that the too-big-to-fail banks have a derivative exposure which is today 40 to 80% larger than it was in 2008, at the point of the collapse of Lehman Brothers. And this system could detonate at any moment. For example, if the Fed would go to increase the interest rate just a tiny amount, that derivative bubble would, almost certainly, explode. And if the European Union continues their hard line against Greece, a policy which is supported also by German Finance Minister Schäuble, and drives Greece out of the Eurozone, which is now on its way—for example, Standard & Poor"s just downgraded Greece from the B level (creditworthiness), a B-, to level CCC+, which is already junk bond level.

Now, therefore, in reality, we are looking at the upcoming explosion of the financial system of the transAtlantic sector, and these new banks are actually the lifeboat for a sinking *Titanic*.

The problem of the trans-Atlantic sector could be solved very easily, if the United States would go back to the Glass-Steagall separation of the banks laws, which was introduced by Franklin D. Roosevelt in 1933, and repealed only in 1999, and that, by the way, makes the presidential campaign of the pre-presidential candidate Martin O'Malley *the most important campaign*, because he has said that the first action he would take, if he were to be elected into the White House, would be the implementation of Glass-Steagall: Protect the commercial and separate the investment banks, and do not finance them anymore through quantitative easing, or through so-called rescue packages, and they would go bankrupt, if they would be forced to rely on their own system.

Now, it is therefore— and because there is a connection between the pending collapse of the Wall Street banks, the City of London banks, and other related banks—there is a relation to the increasing war danger, which we have discussed many times, but the Empire collapse is what is driven by the pending collapse of the banks, and the war danger in Ukraine and the Middle East comes from that. Therefore, it is a life or death question of civilization, that we get the United States, and the European nations, to join with the BRICS, to join with the New Silk Road, and join the win-win perspective, as a conscious war-avoidance policy. Because if all the countries of Europe, the United States, and the BRICS countries—to which, for example, Russia belongs—are working together in these large projects, then, and only then, can you overcome the reason for war.

Because war has always occurred as a result of geopolitics, and we have to get the United States off the idea of the Project of a New American Century doctrine, which was

introduced by the neo-cons at the end of the ’90s, which is the idea that they will not allow one nation, or a group of nations, to ever become stronger than the United States.

So, therefore, let’s look at the reality of the situation. Not only is the transAtlantic sector about to experience a bigger blowout of the system than in 2008; the most dramatic situation we have right now is in California, and in the entire Southwest of the United States, where you have a prolonged drought, and a huge water shortage.

On the 12th of March there was an op-ed in the *Los Angeles Times* by J. Famigletti, who’s from the NASA Jet Propulsion Laboratory, and he said that California today has only water supplies for about one year left in its reservoirs. You can see here on this picture the drought emptying the reservoirs and also reducing the snowpack, which means there will be no water flowing into these reservoirs and other water systems. And what was the reaction of Governor Brown? About a week ago, he announced a mandatory cut of water usage of 25%, except for agriculture, *and* fracking. I mean, this completely insane method of production of shale gas and oil.

Now already over 500,000 acres remained unplanted in the last year, and it probably will be more than 1 million acres, which will not be used for agriculture this. Several towns in California are already out of water. And soon, you will see a migration of people out of the largest and most productive state in the United States.

So, when we recently, about a week ago, presented in the state legislature in Sacramento the revolutionary new concept of how to deal with this water crisis, which has been worked out by Ben Deniston and Lyndon LaRouche, with the science team he’s working with, we have a very unusual shocking experience. Because when we presented this revolutionary proposal of Ben Deniston to Mr. O’Connor, who is the principal consultant to the State Senate Committee for Natural Resources and Water,

and we went there with the expectation that they would be happy to find people concerned with solving the water crisis, the reaction—which was a complete hysterical denial that there is a water shortage [were water shortages before—ed.], cyclic development of weather patterns over thousands of years, that the drought is not the result of anthropogenic dealings of mankind, he completely freaked out, and what Ben Deniston had proposed—he will elaborate this later on himself—that you can have a combination of measures, like desalinization of ocean water, with the help of nuclear energy, in the tradition of what Roosevelt did with the Tennessee Valley Authority, like managing and changing the Colorado River, and similar proposals… But also you could revive aspects of NAWAPA—that is bringing down the plentiful water from Alaska and Canada, along the Rocky Mountains, with a system of channels all the way to Mexico. Or, use the fact that 90% of all precipitation does not occur over land, but over oceans, and that you could use the ionization of moisture in the atmosphere, over the Pacific Ocean, to develop more water.

Now, recent studies focused very much on the high-energy galactic, cosmic rays in controlling the ionization of the lower atmosphere, and that seems to influence the cloud formation, and is also catalyzing the condensation of water vapor in the atmosphere. That method has already been tested and applied by several countries in the world. But it was very clear that this Mr. O'Connor had absolutely no interest to even listen to these proposals, and then, by reviewing what the problem was, we found —which we had already known before, but it came now in the context of the reduction of the water use in California—crystal clear what is the intention.

The same too-big-to-fail banks, which are about to blow, including the different members of the Bush family and the American multi-billionaire T. Boone Pickens, all of these people had invested in the last 5 to 10 years, enormous amounts of money into everything that has to do with water.

Land, which is over aquifers; lakes, but also water pumps, chemicals to purify water, membranes, bottled water—just everything which has to do with water—and not only in the United States, but all over the world. So it is very clear that what they have been trying to do is to corner the water market, in order to speculate on the scarcity of water, on rising prices, totally disregarding what would be the effect of depopulation, of destruction of agriculture, of increase of food prices—and actually killing people. And there's no question that this *is* a Nazi policy, because you see the same support of Nazi policies, in Ukraine. You see it in the absolutely anti-human policy of the Troika in Greece, destroying one-third of the Greek economy, and you see it, naturally, in the absolutely horrendous condition of the developing countries.

Now, the consequence which these people take into account, is the death of millions and millions of poor people. Please go to the next slide.

Major deserts on the planet today.

On this slide you see the world deserts, which actually grow from the Atlantic Coast of Africa, all the way through the Sahel Zone, the Sahara, the pan-Arab peninsula, the Middle East—all the way to China, and naturally in the Southwest of America. But there are two completely different approaches to how you deal with that.

You have the speculation on the scarcity of water, on the side of Wall Street and the City of London, and other speculators. But then if you contrast that with what China has been doing, China has [next slide] in the recent years developed the two largest water projects in the world. There is, on the one side, the Three Gorges dam, which changed the water of the Yangtze, and has turned this into the largest power-production facility in the world, producing 22.5 gigawatts per year, and

naturally it has protected thousands of people from drowning every year, and established efficient flood control. And then, secondly, you have the South North Water Transfer Diversion Program, of which two of the three parts have already been completed.

Now, the Eastern Route of this project, which brings water from the very water-rich spring region of the Yangtze River, to Anhui and Shandong and Jiansu provinces, basically filling up, on the one side, the Yellow River, and using irrigation from there. And then, secondly, the Middle Route, which brings water to Beijing and Tianjin. These two routes are already bringing large amounts of water to the dry areas, while the Western Route is still in the phase of planning.

caption

But the China is not the only country which is taking this productive approach. At the recent meeting of the SAARC summit, Indian Prime Minister Modi presented a similar program for India. [next slide] It is the idea of linking the Chadar river, which flows in the Himalayas, and brings it north-south along the India-Nepal border, and brings waters of the Yamura River, which goes from west to the east, into the Ganga Valley. And all of this goes back to the Indira Gandhi National Water Development Authority, which she established in 1982, and this was the time when we were working with her, together, on a 40-year development perspective for India. And this was naturally not carried out, because of her assassination, but it was a gigantic project, which had the idea of having 30 rivers linked through channels, creating 3,000 storage structures, projects which would create 34 gigawatts of hydropower, which would have provided 35 million hectares for the agricultural use of land. It would transferred 175 billion cubic meters of water per year, and naturally, massively increase the food production, protect the

population against floods and droughts.

Now Prime Minister Modi has revived all of this, and he has created a taskforce on interlinking of these rivers. He announced plans to convert 101 rivers into transport channels, which will cut the transport costs by 30%, and naturally increase the capacity gigantically. With that together goes that several desalination plants in the coast of Tamil Nadu, and it also involves a plan to connect 14 rivers from the Himalayas to 16 other ones across the Indian peninsula, adding 35 million hectares of irrigated land, and 34,000 megawatts of electricity. That is three times as much as you need to provide electricity for New York City.

Obviously, there are many, many areas in the world which need that approach, taken by China and India, and which is lacking right now in California.

For example, the same approach must be taken for the Aral Sea, which has shrunk to only 5%. This is creating immense tensions between Tajikistan and Kyrgyzstan, who have access to several rivers first, before they flow onto Kazakhstan, Turkmenistan, and Uzbekistan, and naturally tensions exist between these countries.

The Transaqua Plan.

It must be taken to Lake Chad, which has shrunk to less than 10% of its previous levels, and for which we have proposed for a very long time, the Transaqua plan, which has been worked out by the Italian physicist Dr. Vicchi, which has the idea to take the abundant water, actually too much water, from the Congo River, and bring it up through a system of channels and canals into Lake Chad, which obviously would transform the life of millions of people, and obviously this is not an option, but a bitter necessity. Because right now, we hear every week, the horrendous reports about thousands of people

trying to flee over the Mediterranean, from Africa, and naturally also from Syria and Iraq, and many hundreds of them are drowning every week. And the EU has nothing better than to chase these people back, and to try to prevent them from coming, which underlines once more, the complete moral bankruptcy of the EU.

Now, next slide, the World Land-Bridge. Therefore, this proposal, which we have produced over a year study, and we published at the end of last year. This is a 370 page study, which not only outlines all the future projects, the tunnels, bridges, corridors, which are needed to turn the present world situation into a coherent connected world Land-Bridge, it also has all the scientific, or a lot of the scientific, conceptions provided by the scientific method of Mr. LaRouche, of physical economy, of the need why an increase in the energy-flux-density in the production process, *is* the absolutely necessary way to go, and why only with these principles, can you provide food and livelihood for the increased population in the world, and the increase in the relative population density is the law of the universe. And all of that you will find in this report.

Now, if you look at the various projects, which I only want to identify here very, very briefly, it is a network of bridges, tunnels, and channels connecting the five continents of the world, actually turning it into a coherent world transport and infrastructure system, so that in a few years, you could travel, for example, from the southern tip of Latin America, or South America, by maglev train, all the way up through the Americas, through the Bering Strait, all the way to Cape of Good Hope in Africa, or to Indonesia, if you want to take a different route, and that would be faster than to go by ship presently.

Projects of this include, for example: The second Panama Canal, which started to be built in Nicaragua—this is here,

number one on the map. This already started last December, with the help of China. It's a 278 kilometer canal. Then, number two is the building of the Bering Strait tunnel. Can you please now show the map from London to New York? This has been recently proposed by the head of Russian Railways, Vladimir Yakunin, which is to built a fast railway system from London all the way to the Bering Strait, and then, from there, to New York. And that has been adopted as the official policy of Russia.

Now obviously what is lacking right now is the American commitment, but I think that that is what we are campaigning for, to be adopted.

Number 3 on this map is the tunnel connecting the Sakhalin Island with Russia, which is supposed to be a tunnel of 7.3 kilometers. Number 4, the Sakhalin-Hokkaido tunnel, or bridge, which will be 45 kilometers. Number 7 is the tunnel connecting the Bohai Bay, shortening the distance to 100 kilometers connecting two Chinese cities, Dalian and Yantai. Number 10 is the building of the Kra Canal, which is supposed to be an alternative to the Malacca Strait, which is completely overworked. Number 12 is the expansion of the Suez Canal, which is happening at a very fast speed, with the help of the new el-Sisi government in Egypt, which has completely transformed that country, and cause total excitement of the population.

Now, this is a part of the World Land-Bridge, which we have produced in 2012, when it became clear that the policy of the Troika transformed all of southern Europe—Greece, Italy, Spain, Portugal—into economic desert zones, reducing the real economy of Greece, for example, by one-third, causing two-thirds unemployment of the youth, increasing the death rate, increasing the suicide rate. The same picture for Italy and Spain and Portugal. And it was the idea to extend the New Silk Road/Eurasian Land-Bridge into Spain, into the Balkans, and

then from there, build bridges and tunnels into Africa. And connect it with the extension of the New Silk Road into Africa.

Now, this is obviously all in the documents of the World Land-Bridge, and I can only advise you, you should acquire this report, because this is the blueprint for the next decades of human civilization.

The Principles To Be Followed

Now, Xi Jinping announced at the Boao conference the principles of this new policy, which basically is the five principles of the Bandung Conference of the Non-Aligned Movement from 1955. It is in complete cohesion with the UN Charter. It is based on the respect of international law. It is the idea of non-interference, respect for the sovereignty of the other country, the respect for the difference in the social system of the other country, and to base the policy on the maximum development of the other – which happens to be also the principles of the Peace of Westphalia, and international law.

Xi Jinping made a speech on that occasion, where he said, “We have only one planet, and countries share that one world. To do well in Asia, and the world, we cannot do without each other. What China therefore needs most is a harmonious and stable domestic environment, and a peaceful and tranquil international environment. Turbulence and war run against the fundamental interest of the Chinese people. China has suffered from turbulence and war for more than a century, since modern times. and the Chinese people would never want to inflict the same tragedy on other countries, or peoples. History has taught us that no country that tried to achieve its goal with force ever succeeded.”

The proof of that, obviously, is the condition of Iraq, of Syria, of Libya, of Ukraine, and many other countries, in

Africa for example.

What we have to accomplish, therefore, is to make an all-out effort to convince the United States, and the European nations, that they should join with the BRICS, and with the New Silk road policy.

Now, I believe that we have come to a point in human history, where either we bring the political and economic order in cohesion with the real laws of the universe, of the physical universe, or we are threatened to extinct ourselves in a nuclear annihilation. However, I think that in all great traditions, you have this idea about that the laws of the universe must be a guidance for our political order on the planet. You find that idea beautifully developed in the Confucian tradition, of 2500 years of Chinese history, the idea that politics must follow the Mandate of Heaven, that there must be a harmony of all nations based on the idea of Love, which is the Confucian notion of *ren*, and that each nation must fulfill its right place, and its right task in this alliance, which in the notion of *li*.

That same idea you find in Hinduism, that the cosmic order must be implemented on the planet, in the political order. You find it also in the Christian humanist tradition of European culture, of which, after all, America is a part. It’s based on the idea that concordance in the macrocosm can only exist if all microcosms develop in an appropriate fashion and way, promoting the interest of the other as if it would be their own.

So, I think we have an unbelievable optimistic situation. It is full of dangers. We are threatened with World War III, very immediately, but the solution is there. I mean, if we get the United States to really become a republic again, as it was intended by the Founding Fathers, as it was established by Alexander Hamilton and the idea of a National Bank and a credit system; as it was promoted by John Quincy Adams, who

had the idea that America must be a republic in an alliance of sovereign republics; as it was reconstituted by Abraham Lincoln; and naturally, by Franklin D. Roosevelt, and as it was echoed by John F. Kennedy. I think we have to revive that American tradition, and then I think Europe will follow, because, as you could see with the rush into the AIIB, and the excitement about Modi, about China in general, in Europe, I think we could really turn the tide. And I want to ask all of you, to join in this effort.

Fra LaRouche-bevægelsen 25. feb. 2015:
London og dets neonazister presser hårdt på for at få verdenskrig

På trods af det faktum, at våbenhvilen, der blev forhandlet igennem mellem Putin, Poroshenko, Merkel og Hollande, skrider frem i det østlige Ukraine, er der et fælles fremstød, med London som spydhoved, for at fremprovokere en generel krig med Rusland i de nærmeste dage. Victoria Nulands kæledyr, den ukrainske premierminister Arsenij Jatsenjuk, var på Fox Tv i søndags, hvor han falbød den løgn, at der ikke er nogen våbenhvile, og at Rusland er engageret i en fuld invasion af det østlige Ukraine. Disse ord var en gentagelse af erklæringer i løbet af weekenden fra en stadig mere hysterisk, britisk regering, der hævdede, at Putin var på kanten til at indtage de baltiske stater, og at der måtte gennemtvinges nye, drakoniske sanktioner mod Rusland. Obama, der føler presset

fra Frankrig og andre europæiske allierede for at tilbageholde våben til det ukrainske militær, truer også med nye, tunge sanktioner – den økonomiske ækvivalent til regulær krig.

LaRouchePAC demonstration i New York City 21. feb. 2015:

(Se engelsk sangtekst her)

Se også: Fyr Nazi-elsker Nuland, eller stå over for verdenskrig

Det, der i stigende grad bør stå klart, er, at dette London-dirigerede fremstød for krig igen drives frem af panikken i City [of London] og på Wall Street over hele det transatlantiske, britisk-imperiale finanssystems håbløse bankerot. Grækenland er detonatoren, og Eurozonens finansministres beslutning fredag om at forlænge den aktuelle aftale om redningspakken i endnu fire måneder er simpelt hen baseret på den kendsgerning, at ingen er parat til at trykke på aftrækkeren mod hele det transatlantiske finanssystem. Liam Halligan advarede, i en artikel i *Sunday Telegraph* om, at euro-eksperimentet er dødt, og at eneste udvej er at organisere en lovformeligt reguleret græsk udgang af euroen, som første skridt i en tilbagevenden til adskilte og suveræne valutaer i hele Europa.

Lyndon LaRouche understregede, at et sådant initiativ må begynde med genindførelsen af Glass/Steagall-bankopdelingsloven i USA og i hele Europa. Udelukkende kun en tilbagevenden til et kreditsystem i Hamiltons forståelse kan afvende verdenskrigen og lancere en ny renæssance.

Betydningsfulde kredse i Washington er bekymrede over, at vi befinder os i den form for periode, i hvilken oligarkiet, i sin desperation for at klamre sig til et afdødt system, vil ty til politiske mord på højt niveau for at få deres vilje. Den

indlysende liste over statsoverhoveder fra BRIKS og deres allierede udgør den overordnede bekymring. Disse kredse advarer om, at Obama og hans CIA-chef John Brennan nemt kunne være på mordernes side. Det, der driver London til dobbelt vanvid, er det fremvoksende BRIKS som sæden til en ny, retfærdig, finansiel verdensorden – befriet for oligarkiets magt.

Se Brochuren:

HVORFOR USA OG EUROPA MÅ GÅ MED I BRIKS

– En ny, international orden for menneskeheden

Ifølge nyhedsrapporter rejser Sektor Højre-dræberen Andrij Parubij til Washington i denne uge for at tale for dødelig hjælp til Ukraine. Hollande og endda Merkel konkluderede for flere dage siden, at USA's fremsendelse af våben til Ukraine kan blive udløseren for generel krig, og at dette motiverede deres fælles indsats, sammen med Putin, for at opnå en aftale i Minsk 12. februar. De nu offentligt erkendte neonazister – som Parubij – er Londons nøgleinstrumenter i det aktuelle krigsfremstød, og de må, sammen med troppefører Victoria Nuland, ubetinget væltes fra enhver magtposition, hvis vi skal undgå krig. Obama må enten fjernes fra embedet eller gøres så magtesløs, at han ikke længere kan udføre Londons og Wall Streets ordrer.

Se: Kiev Ambassador: We Needed the Neo-Nazi Battalions

Vi har nogle vigtige flanker i denne kamp. HSBC, Kronjuvelen for British Dope, Inc., er på vej ned, og det er frugten af en langvarig indsats, der går tilbage til udgivelsen af *Dope, Inc*. i 1978, der afslørede HSBC's rolle – dengang Hongkong and Shanghai Banking Company – som den centrale clearingbank for verdens opiumhandel. Siden 1865 har Hong Shang beskæftiget sig med narkohandel – som det britiske monarkis eksklusive agenter – og intet er forandret i dette arrangement frem til nutiden. Det er dette Dop., Inc.-apparat, som Obama, Holder og den

nominerede til justitsministerposten, Loretta Lynch, så stædigt beskytter. Alene dét er tilstrækkelig grund til af fjerne Obama fra embedet – i denne uge!

Dope, Inc.

Diane Sare, mangeårig aktivist i LaRouchePAC, siger det ligeud til New Yorkerne,

på dansk her.

STOP 3. VERDENSKRIG!

VI HAR FORTSAT BRUG FOR DIN STØTTE

TIL SCHILLER INSTITUTTETS OG LAROUCHE-BEVÆGELSENS KAMP.

Bliv medlem her

Eller send os et bidrag:

Giro: 564-8408 * Homebanking: 1551-5648408

Lyndon LaRouche: Hvis menneskeheden ikke opfylder sine skabende forpligtelser, er

der ingen kraft, der gør Solsystemets eksistens umagen værd

16. feb. 2015 – Under diskussioner søndag aften fremhævede Lyndon LaRouche **Schiller Instituttets arrangement på Manhattan søndag, den 14. feb.**[1], som en total succes og understregede, at det er af afgørende betydning, at materialet præsenteret ved begivenheden, med hovedtale af Helga Zepp-LaRouche, cirkuleres i sin helhed i USA og internationalt.

For det andet understregede han, at alt for mange mennesker befinder sig en drømmetilstand til, at de er i stand til at tænke seriøst. Folk må se at stå ud af sengen og holde op med at gå søvne.

I den kommende uge konfronteres menneskeheden med to kriser, som det er dårligt forberedt til gennem den kendsgerning, at for mange mennesker ser på menneskelige væsener som dyr, snarere end at se på menneskelige væsener sådan, som Johannes Kepler så på menneskeheden, nemlig, at de har missionen og evnen til at udvikle Solsystemet, af hvilket menneskeheden samtidigt er afhængig.

Fra og med midnat den 15. februar trådte en våbenhvile i kraft i Sydøstukraine. Hvis denne våbenhvile ikke holder, står verden og vakler på kanten af atomar udslettelse. På trods af Barack Obama og Victoria Nuland, hvis nazister – som Sektor Højre og Azov-battaljonen – har forpligtet sig til at overtræde våbenhvilen, talte Hollande, Merkel, Putin og Poroshenko med hinanden søndag og har planlagt at fortsætte diskussionen mandag, fordi de ved, at Minsk-aftalen måske er menneskehedens sidste chance.

Mandag vil også repræsentanter fra Grækenland mødes med Eurogruppen i Bruxelles. Med opbakning fra mere end 60 % af

den græske befolkning vil de stå fast på modstanden mod en fortsættelse af nedskæringspolitikken, der medfører folkemord, og som blev påtvunget den græske befolkning af Trojkaens EU, ECB og IMF.

Søndag aften demonstrerede flere end 20.000 grækere i Athens gader foran parlamentet med temaet: »Det græske folk imod nedskæringspolitik.«

Disse to kriser er blot de mest umiddelbare, der konfronterer menneskeheden. Kriserne, der truer menneskeheden, vokser med hastigt tempo.

Lyndon LaRouche understregede, at vi er kommet til afslutningen af dette øjeblik i historien, og at fylde den sidste sprække af denne historie op er en fejltagelse. **Det, der behøves, er et nyt koncept, som de fleste ikke er fortrolige med, fordi de fleste menneskelige væsener ikke ved, hvad forskellen på dyr og mennesker er.**

Intet dyr ville nogensinde kunne mestre Solsystemets love. Intet dyr har nogen idé om, at dets blotte eksistens er afhængig af Solsystemet, eller at det har et ansvar for at udvikle Solsystemet. Udelukkende kun mennesket er i stand til at have en sådan idé, og det har evnen til at udøve et sådant ansvar.

Når man ser på det fra dette standpunkt, hvordan kunne da noget menneske tolerere oprustningen af nazister i Ukraine? Hvordan kan noget menneskeligt væsen støtte det folkemord, som gennemføres af Trojkaen imod Grækenland og andre steder? Hvordan kan noget menneskelig væsen tolerere, at Victoria Nuland ikke omgående bliver fyret for de forbrydeler, hun har begået i Ukraine, for ikke at tale om Libyen? Hvordan kan noget menneskeligt væsen tolerere, at Barack Obama har præsidentembedet i USA? Hvordan kan noget menneskeligt væsen tolerere vekselererne i Wall Streets tempel for Mammon?

Mennesket er ikke et dyr. Mennesket har en guddommelig mission

om at opbygge en massebevægelse for udvikling, ikke blot på denne planet, men i Solsystemet som helhed.

Som LaRouche understregede søndag, så har vi ikke meget tid. Civilisationen kunne befinde sig på randen af udslettelse. Vi må inspirere folk til niveauer, de aldrig før har berørt, og det kan gøres.

I dette lys påpegede LaRouche, at nøglen til ikke alene menneskehedens fortsatte eksistens, men også til opfyldelsen af dens natur og mission som menneske, og ikke dyr, er Johannes Keplers forståelse af Solsystemet. Følgende bemærkninger fra LaRouche tirsdag, den 10. februar, går direkte til sagen:

*»Man må tænke på **Nicolaus Cusanus**, implicit, som opdageren af princippet om Solsystemet, og før ham var der ingen, som vi er bekendt med, der har forstået princippet for Solsystemet. Solsystemet er det system, som vi lever under. Vi er afhængige af Solsystemet, fuldstændigt, og derfor må vi have en menneskelig forståelse af, hvad Solsystemet betyder. For Solsystemet har visse egenskaber, som normalt ellers ikke findes i Solsystemet! Og det denne egenskab ved Solsystemet, Keplers forståelse af Solsystemet, som er nøglen til forståelsen af menneskeheden. For muligheden af en menneskehed er afhængig af denne faktor. Det er et princip om Solsystemet, det er princippet om Solsystemets blotte eksistens, sådan, som Kepler selv definerede det. Og derfor definerer det princippet om menneskeheden, som findes i definitionen af Solsystemet, som Kepler definerede det. Menneskeheden lever nu i et Solsystem, og Solsystemet udvikler sig under alle omstændigheder, vi ved, at det udvikler sig; vi forstår ligeledes, hvis vi forstår problemet, så forstår vi, at vores eksistens afhænger af dette princip, af Keplers princip. I modsat fald fungerer det ikke.*

Spørgsmålet er, hvad er menneskehedens evne – individets evne og menneskehedens evne generelt – til at skabe en forandring i

Solsystemet i overensstemmelse med Keplers principper. Dette er det eneste, der gør, at Solsystemet har nogen værdi. Menneskets succes med hensyn til at håndtere spørgsmålet om Solsystemet er den eneste sandhed, der findes for noget som helst i Solsystemet.

Menneskeheden er den afgørende institution, af hvilken selve meningen med Solsystemet afhænger. Uden princippet om Solsystemet, som vi kender det i dag, ud fra standpunktet om fysisk videnskab og relaterede ting, så vel som andre ting, hvis menneskeheden ikke udøver funktionen som menneskehed, som en skabende kraft, så er de ingen kraft, der gør Solsystemets eksistens umagen værd.«

[1] Helga Zepp-LaRouche begynder ved ca. 36 min.

Lyndon LaRouche: Menneskets rolle i dag

»Hvis menneskeheden bliver knust, hvis meningen med menneskeheden bliver knust, så er der ingen mening med planeten. Og det, man derfor må sige, er, »Hvilken taktik, hvilken strategi, hvilke krav er der?« For at sige det ligeud: Wall Street og alt, hvad Wall Street repræsenterer, er et oligarki, et internationalt oligarki, der er centreret omkring Det britiske Imperium. Det er det eneste, det er. Det er en stinkende, ond skiderik!« – Lyndon LaRouche, 3. feb. 2015.

Tirsdag, den 3. februar 2015, holdt Lyndon LaRouche, under et

møde med sine medarbejdere, en bemærkelsesværdig tale, der identificerede menneskehedens essentielle mission i dag. Her følger et udskrift af uddrag af hans bemærkninger.

Hvad drejer det sig om her? Hvad står kampen om? Den essentielle kamp foregår omkring det oligarkiske og finansielle systems magt og grådighed; det er, hvad det handler om. Wall Street. Hvad er Wall Street? En bunke tyveknægte; mordere og tyve. Og folk føler ærefrygt for dem. »Åh, Wall Street; de skal betales.« Man må gøre dit; man må acceptere dat. Det er, hvad man fortæller os, og fåre-menneskene derude siger, »Hmm, hmm, vi kan ikke lide det, men vi bliver nødt til at æde det.« Vi må underkaste os; man må jo være praktisk. Man må lære sig, hvad autoriteterne vil tillade én at gøre; hvad de vil tillade én at tænke. Og det gør man så, man siger, »Jeg må være praktisk; jeg har en familie at forsørge.«

Men disse menneskers familier bliver ikke godt forsørget. Faktisk går forsørgelsesfaktoren i det her nedad med accelererende hast. Så hvad handler alt postyret om? De er alle sammen bekymrede over faktorer i den internationale økonomi, som er det, der er drivkraften bag krigene, som er baseret på grådighed. Hvordan kan Wall Street og slige steder redde sig selv ud af den dårskab, som de har skabt for sig selv. Og for hvis skyld de er villige til at dræbe alle mennesker på planeten, i bogstavelig forstand; eller anstifter krige, som vil gøre jobbet for dem, i stedet for at se fremtiden. For de kiggede på nutiden, magten i Wall Street, de finansielle 'stjernetegn'; det er her, problemet ligger. Der findes imidlertid en omgående løsning; men folk taler ikke om løsningen, for de siger, »Man må være praktisk. Wall Street behøver pengene.« Og hvis Wall Street ikke får pengene, slår de alle mennesker ihjel, eller æder dem levende eller sådan noget. De tænker ikke på den virkelige løsning; de tænker på, hvad de må gøre for at formilde menneskeæderne, børneæderne.

…

Det er meget simpelt. Vi behøver ikke redde Wall Street ved statslige redningspakker; vi behøver ikke at underkaste os. Det eneste, vi behøver at gøre, i stedet for at beklage os over, at Wall Street forfølger os, er at fjerne Wall Street. Og man må også eliminere lignende institutioner. Man må eliminere det saudiske kongedømme, man må eliminere andre pestilenser, der er pestilenser. Og man må vide, hvordan man skal gøre det. Man må oprette institutioner, der ikke eksisterede før; institutioner, der hidtil ikke har eksisteret!

Man tager råmaterialet fra sin egen erfaring, og det kombinerer man med den viden, man har, og så tilføjer man noget, som ikke er en kopi af andres adfærd. Og hvordan gør vi det? Ja, for det første må vi sige til folk, at de skal holde op med at være dumme. Nu siger man jo ikke bare til folk, at de skal holde op med at være dumme, det vil ikke blive vel modtaget. Det kan de ikke lide. Der er måske nogle dumme mennesker, der kan lide at blive anset for at være dumme; det giver dem måske en slags trøst. Men de kan ikke lide det.

Men man må have modet til at være en lærer, og ikke eleven. Og for at være lærer må man være kvalificeret som lærer. Hvad gør vi så? Altså, Wall Street og alt, hvad det repræsenterer, er bankerot. Hvorfor er Wall Street bankerot? Fordi det fik lejlighed til at stjæle alting, og nu er spisekammeret tomt! Wall Street er bankerot!

Og det vil sige, at vi må skabe kampe for at tage magten ud af oligarkernes hænder. Vi forhandler ikke med oligarker, vi klæder dem af, og så … [sniffer] vender vi hovedet bort.

Menneskeheden er ikke en slave. Menneskeheden er ikke en grådig person. Menneskeheden er ikke en rig mand. Menneskeheden er intet af dette. Menneskeheden er fortsættelsen af de naturlige karakteristika hos medlemmerne

af den menneskelige art, ikke af en dyreart, og ikke oligarkerne.

Jeg stadfæstede denne pointe i mandags, og jeg tror, at vores team blev enige om dette, og vi tilføjede yderligere noget. Vi tilføjede den kendsgerning, at vi må organisere omkring skabelsen af den myndighed, som bør være den eneste myndighed for menneskeheden, den kendsgerning, at menneskeheden er karakteriseret ved en evne, som intet dyr har, og som ingen dyreart nogen sinde vil få, nemlig den menneskelige ånds skabende – kreative – evne. Og det er det *eneste,* der er noget værd. For det er det eneste, som gør en forskel. Hvis vi kommer af med alle gangsterne, kommer af med alle dyrene, kan vi ikke miste menneskeheden.

Hvis menneskeheden bliver knust, hvis meningen med mennesket bliver knust, giver denne planet *ingen mening.* Og det, man derfor må sige, er, »Hvilken taktik, hvilken strategi, hvilke krav er der?« For at sige det ligeud: Wall Street og alt, hvad Wall Street repræsenterer, er et oligarki, et internationalt oligarki, der er centreret omkring Det britiske Imperium. Det er det eneste, det er. Det er en stinkende, ond skiderik!«

Hvad gør man så? Ja, det falder således, at Wall Street er bankerot. Det britiske Imperium er bankerot. Alt det her vrøvl er bankerot, rent økonomisk. Og vi har alle disse store huller, der skabes i USA, i stedet for at producere noget af betydning, så laver de disse drænende afløb, også kaldet stinkende afløb, og det er, hvad industrien i USA er. Det er den industri, på hvilken oligarkiet baserer sin magt. De er bankerot! De er i færd med at kollapse!

Problemet er, at alt imens fjenden kollapser, så kollapser befolkningen i det store og hele hurtigere end fjenden. Vi har magten! Hvad er magten? Magten er den skabende evne, som mennesket besidder gennem sit skabende arbejde, det skabende arbejde, som er unikt for menneskearten. Og det eneste, vi skal gøre, er at skabe dette system, og sige, de mennesker er

affaldet, de er ubrugelige, de er af dårlig kvalitet. Vi, menneskeheden, har i vores skabende evne kapaciteten til at skabe ting, som disse dyr aldrig ville kunne skabe.

Og når man derfor begynder at vise respekt for Wall Street, og kapitulere til Wall Street, i stedet for at sige, »Hej, dumme, se på den dumme mand: Hvordan ved man, at han er dum? Han kører i Cadillac.« [latter] Eller sådan noget.

Og det er, hvad det drejer sig om. Det er indbegrebet af, hvad jeg her præsenterer, som et tema. Det eneste vi behøver at gøre – de er alle bankerot, alle disse institutioner er bankerot, i alle dele af verden; disse oligarkiske institutioner er finansielt og økonomisk bankerot! De kommer alligevel til at dø! Jamen, så lad os udfri dem af deres elendighed. For menneskeheden, og menneskehedens skabende evner – hvorfor har vi så mange mennesker, hvor børnene, den ene generation efter den næste, er mere og mere dumme, mere moralsk korrupte end den foregående. Og vi tillader det at ske, vi tillader folk at blive uddannet, eller fejluddannet, og blive til elendige skabninger, til folk, der ikke er andet end prostituerede, der er på udkig efter en profession? Vi ødelægger den ene generation, så den blive værre end den foregående. Og vi sidder bare der, og vi accepterer det; vi siger, dette er virkeligheden, dette er den menneskelige erfaring? Det er det ikke. Og derfor må vi hævde den autoritet, vi har.

Men problemet er, at folk så let bliver bange. De bliver bange for, at nogen måske slår dem ihjel, især nogen, der fornærmer oligarkiet, der fornærmer Obama, eller et eller andet tilsvarende modbydeligt menneske, og de er bange. De siger, at de må købslå, at de må forhandle med de mennesker, der ellers vil ødelægge dem, hvis de tillader det.

Svaret er, at vi nu må organisere den internationale proces, der fuldstændiggør det, man gør i Asien og dele af Sydamerika. Det, vi ganske enkelt må gøre, er at tage over. Og tage over

for enhver pris.

Når man vedtager en sådan fremgangsmåde, og en sådan politik, er der en risiko involveret. Man risikerer sit fysiske liv. Men hvis man ikke kæmper, har man en dårlig moral, og ens dødelighed [dvs., det, at man lever!] forsvinder.

Slutbemærkninger

Der er én ting, man må forstå, og det er, at folk tænker på deres ego, og de tænker på deres kødelige ego. De tænker, at de vil nyde et behageligt liv, og så glide stille og roligt ind i *livslede*. Og pointen er, at dette ikke er den faktor, der definerer vores mission. Det er ikke kilden til vores styrke i kampen for denne mission. Mennesket dør, i sagens natur, som individ. Ethvert menneske dør, og vil dø, som individ. Så hvis man derfor kæmper for at forsvare et individ, som et individ pr. definition, hvad er da dine handlingers virkelighed? Hvad har du opnået? Hmm?

Kendsgerningen er, hvis man forstår historie, og jeg har specialiseret mig i historie, jeg tænker på alt i historiske rammer, den forgangne, den nutidige og den fremtidige historie; og heri må man finde sin identitet, på det rette sted. Ikke, fordi man kommer til at vinde kampen rent personligt. Det er ikke det, det drejer sig om. Mange mennesker, der har udkæmpet striden, har fortjent dens frugter, men de kommer som en del af frugten, og ikke som noget, de kan drage bort med. Og ser man tilbage på menneskehedens, og hele civilisationers og samfunds historie, ser man, at det er tingenes natur. Så det drejer sig ikke om, hvor længe, man kan leve, rent biologisk; spørgsmålet er, hvad lever man for? Og det er ikke som at kaste sig på bålet for at blive levende brændt, eller sådan noget; det er ikke det, vi taler om. Vi taler om, at i et almindeligt, normalt livsforløb er der et stort spektrum af forskelligheder; det sker på den

ene eller anden måde. Et barn fødes, og dør. Hvad betyder det? Ja, forældrene er de eneste, der ved noget om det, eller forældrene som [kan ikke høres] folk ved det. Så hvad er det, de ved? De ved, at eksistensen af det barn, så længe, barnet lever, kan vise os et produkt, der bidrager til menneskehedens triumf, i dets skænderi.

Der findes måder, hvorpå individuelle mennesker får store belønninger. Det handler ikke om at få betalt. Det er et spørgsmål, om man indser – jeg mener, selve essensen af kristendommen som doktrin, med hensyn til spørgsmålet om Kristus, er præcis, hvad dette er. Romerne dræbte ham. De myrdede ham! De forsøgte at myrde alle, der arbejdede sammen med ham. De ødelagde – hvor mange ødelagde romerne i deres had mod kristendommen? Hvad var deres forbrydelse? Alle ledere, bogstaveligt talt, i hele indsatsen for at besejre Det romerske Imperium, døde før tiden, så at sige, hmm? Og dog, hvorfor levede de så? Hvad er motivet for at leve i sådanne tilfælde? Motivet er menneskeheden som sådan.

Menneskeheden er ikke et dyr. Menneskeheden er kødelig og sådan noget, men det er forhindringen, og forhindringen har tendens til at blive nedslidt efter en tid. Jeg holder ligesom fast i ikke at være en forhindring, fordi jeg har et job at gøre.

Men pointen er, at krigen vindes ved at forsætte kampen for at eliminere det, der aldrig burde have eksisteret. Alt drejer sig om menneskehedens skabende evne, hvad mænd og kvinder har gjort for at få samfundet ud af den ondskab, som har domineret det, mennesker, der har udkæmpet krige for at forsvare menneskeheden, der har lidt for at besejre tyrannen, Zeus. Og det er sådan, man besejrer Zeus! Zeus bekæmpes af menneskelige kræfter, der bekæmper ham. Og vi finder, at denne kraft, som vi kan samle sammen mht. at forstå dette princip, er et princip, som vi alle – et par stykker blandt os, vel – gennemlevede under Anden Verdenskrig, og derefter. Jeg gennemgik denne proces; jeg var ikke en stor helt i biologisk

forstand. Men da jeg forlod militærtjenesten, skabte jeg revolutioner, indtil jeg blev udskibet fra Mellemøsten, og derfor måtte jeg finde en anden måde at få mit job tilbage på. For det var mit job at skabe revolutioner. Det var, hvad jeg gjorde i Indien, mens jeg var der. Jeg var leder i en krig mod de britiske kræfter, der begik massemord mod inderne.

Og jeg har tilbragt det meste af mit liv med at arbejde i forskellige nationer og blandt forskellige mennesker, og det har i løbet af mit liv været min glæde at gøre det. Jeg er ikke ude efter en belønning. Jeg er ude efter glæden ved at opnå ting, der må opnås. Det er det, det handler om.

Og problemet er, når folk ikke klarer denne forskel, på at forsøge at vinde den gyldne et eller andet og tage den med hjem og sætte på hylden; det er tåbeligt! Det er ikke sejrens magt. Sejrens magt består i den udødelige evne til at forårsage fremkomsten af det, der må skabes. Og det er det, der udgør forskellen mellem mennesket og dyret. Og denne skelnen er den eneste skelnen mellem mennesket og dyret. Ulykkeligvis er der ikke ret mange mennesker, der forstår dette.

Hvis man har levet, har man, på en vis måde, aldrig rigtigt levet. For når man faktisk dør, er det blot den åbenbare død, og der er ikke meget at sige om det spørgsmål. Når folk dør som unyttige mennesker, er det ikke til nytte for menneskeheden som helhed, de er ikke meget værd. Og man må leve op til denne standard. Jeg har været der. Det har ikke været det største i verden, at gennemgå det, men jeg har været der, og jeg har altid forstået, at man kæmper for sagen, ikke for sin egen fordel. Ens fordel er, at man gør det, man må gøre. Og at føre andre mennesker til at gøre, hvad de må gøre. Og det er måden, den eneste måde, hvorpå man sejrer i frygtelige krige. Selv uden frygtelige krige, som om det er en prøvelse, og det er undertiden hårdt at gennemleve det. Men ens evne til at gennemleve det, for at kunne få det til at ske, som må ske, er det eneste, der er vigtigt.

Se engang på os, vi befinder os i USA; og USA er ret så ødelagt, rent moralsk, nu om stunder. Vi ser på, hvad BRIKS gør, og vi charmeres undertiden af den kendsgerning, at BRIKS nu gør ting, som vi under alle omstændigheder burde have gjort. Vi ser nu frugterne af BRIKS, af BRIKS' arbejde, og det er en forbedring for hele menneskeheden, hele menneskehedens håb afhænger af Asien og Asiens og Afrikas folk, nogle mennesker i Afrika. Nogle mennesker i Sydamerika. Ikke fra USA, ikke fra Vesteuropa, som kolonier, de er ikke heltene! De er de dårlige mennesker, det er dem, der spiser en anden mands frokost.

Man må derfor gå ned på dette dybere niveau. Det er ikke idéen om at blive det store offerlam. Det er simpelt hen idéen om menneskehedens normale forløb, at det menneskelige individ lever for, hvad det kan bidrage med til menneskehedens fremtid og denne mission, og den pris, der måtte være ved denne mission, er målet for forståelsen af, hvad menneskeheden må blive til.

Jeg har ikke noget at skamme mig over i mit liv. Jeg kæmpede kampen, og ofte har jeg vundet et par kampe. Jeg har været i forskellige dele af verden, ikke i alle dele af verden, men jeg har nogen erfaring med det. Og vi har haft nogle triumfer, ikke i den betydning, at jeg har triumferet, jeg har aldrig tragtet efter personlig triumf; jeg søgte triumfer mht. ting, der måtte opnås. Og Helga og jeg har kæmpet denne kamp helt ud. Og vi gør det rigtige nu. Jeg vil snart dø, hvad så? Spørgsmålet er, hvad jeg gør, mens jeg lever, og hvad virkningen af det, jeg gør, vil være?

Og når man begynder at spekulere over, hvordan man skal vinde krigen og nyde triumfen, er det er stor fejl, og det er denne fejl, der gør de fleste mennesker til krystere. De ønsker ikke at opgive egoets frugt.

Jeg har ikke kæmpet i krige i den forstand, at jeg har været en dræber, men jeg kæmpede krige alligevel, og jeg har brugt

mange anstrengelser på at kæmpe krige, inklusive at kæmpe mod vore egne fjender i USA. Jeg har kæmpet krige, der bestod i, at jeg så mennesker, der faktisk var martyrer i USA, og jeg har set de skiderikker, der overtog deres jobs. Og de opportunister, der vil sælge hvad som helst, for at købe hvem som helst. Og det er spørgsmålet, der er det, man kommer til sagens kerne, det er testen. Om man er gammel eller ung, er det samme: menneskeligt liv defineres af hvad? Af det unikke i det ikke-animalske, menneskelige individ, det menneskelige liv. For det menneskelige liv bærer med sig idéen om en mission, en mission, der er udødelig, at det, som det menneskelige liv på en måde er, er, at det spiller en rolle, der er udødelig. Det er denne evne, denne indsigt, denne forståelse, der gør det muligt at vinde store krige, når det er nødvendigt. Jeg har gjort det. Jeg klarede det temmelig godt; jeg fik et par ørefigner her og der, men jeg har aldrig haft store problemer. Jeg har altid nydt, hvad jeg gør, jeg har nydt, hvad jeg har opnået. Jeg bekymrer mig ikke så meget om de andre ting.

Og det er i den ånd, man må leve, hvis man ønsker at vinde krigen mod ondskabens kræfter. Og spørgsmålet om kristendommen er blot et eksempel på dette. Der er andre tilfælde med samme virkning: Menneskeheden helliger menneskeheden til menneskehedens fremtid, ikke i kødet, men i konsekvenserne, i udviklingen af livets evne i ethvert individ til at bidrage til menneskehedens fremtid. Og mister man det, mister man alt. Så længe, man holder sig til det, har man en mission.

Så der er ingen lette genveje, ingen nemme forklaringer. Vi er menneskelige. Vi er den individuelle legemliggørelse af princippet om betegnelsen menneske. Vi er herre, den retmæssige herre over Solsystemet. Og de kinesiske forskere, der arbejder med rumforskning, gør et ret troværdigt arbejde med at forsøge at bringe Månen og Solsystemet under menneskets kontrol, og det er et ret godt bevis på en ret god præstation. Menneskeheden, der lever og dør for fremtiden, for

menneskehedens mission, og som fryder sig over at deltage i denne mission.

Det er, hvad man må forstå! Man må fatte dette, der er ingen surrogater, der er ingen alternativer.

Video:
Se LaRouche Politiske Aktionskomite i aktion midt på Wall Street!
Stop 3. Verdenskrig! Dansk udskrift

Speaker: »Hej, velkommen alle sammen. Dette er centrum for Wall Street-ondskaben på Manhattan, og også centrum for Alexander Hamiltons store ånd og for LaRouchePAC, og den internationale kamp for at ødelægge Det britiske Imperium og forene nationen og verden foregår lige her. Dette er epicenteret for det jordskælv, som vi må skabe for at redde menneskeheden fra den forestående trussel om en Tredje Verdenskrig.

Lige nu står vi midt i en kampagne, vi har sammensat, lige her foran Federal Hall. Så jeg vil først byde alle velkommen til at tilslutte jer dette – sørg for at kommentere dette, sørg for at dele dette ud hvor som helst, du kan, for vi har brug for et gennembrud i den nærmeste fremtid, i den kommende uge, for dette jordskælv, som vi er ved at skabe gennem LaRouches Manhattan-projekt. Men lige nu vil jeg gerne, hvis vi kan få et panoramablik af hele scenen – langsommere end det, tror jeg. Det, I ser her omkring, er, jeg tror vi har 40 eller 50 LaRouche-aktivister fordelt ud over hele menneskeflokken, og hver af dem holder et skilt, der erklærer, at vi må genindføre Hamiltons principper, og det vi gør er, at vi bringer folk ind i en virkelighed – vi er nødt til at gøre disse fyre bange – hele dette system synger på sidste vers – det er færdigt. Det er simpelt hen færdigt – euroen er færdig, Wall Street-systemet er 1000 % bankerot. Og vi er nødt til at skræmme livet af disse mennesker. Vi bliver nødt til at fjerne dem; vi bliver nødt til at smide nogle af dem i fængsel, vi må omgående have Glass-Steagall, vi må have LaRouches Fire Love, så USA kan gå med i BRIKS-nationerne.

Tag et kig ned ad gaden – drej kameraet tilbage mod Trinity Church når I kan. Foran os ser vi Børsen – lige i hjertet på ondskaben. Til venstre over gaden er Huset Morgan – dette er det paladsagtige hovedkvarter for Morgan-bankierfamilien, der går tilbage begyndelsen af forrige århundrede – drej kameraet over til Trinity-kirken. Alexander Hamiltons grav er lige der i Trinity-kirken – for enden af netop den gade, hvor man ser potentialet til at genrejse vores nation med ånden imod Det britiske Imperium, til at ødelægge den ondskab, der består i åger, spekulation og berøvelsen af folkets rigdom. Millioner af mennesker, hundrede millioner af mennesker, milliarder af mennesker er i færd med at blive ødelagt af dette system, der nu er ved at falde fra hinanden, som fuldstændig har nået vejs ende, og vi må samle befolkningen i USA, i New York City, og internationalt, gennem New York City, for at genoplive Hamiltons mission. Ja, til højre ser I Federal Hall og den

meget smukke statue af George Washington, med vores kor til højre for den. Her, hvor George Washington blev indviet som vores første præsident – det skete på disse trapper, på denne gade, at vores nation blev grundlagt på det princip, som blev unikt skabt, opdaget, af Hamilton, der byggede på Gottfried Leibniz' arbejde, historiens store intellektuelles arbejde, at vi må skabe en union, ikke en samling af stater, men en union, på basis af en idé om voksende, fysisk produktivitet ved hjælp af det menneskelige intellekts evne. Det er, hvad vi i dag må genoplive. Det er det mest magtfulde princip, der eksisterer i universet. Den menneskelige, intellektuelle evne.

Hvis vi langsomt drejer kameraet over til skiltene til højre, hvor I kan se nogle citater af Hamilton, der vidste præcis, hvad han havde med at gøre. Hele vejen rundt om os er der aktivister fra LaRouchePAC, der taler med alle disse mennesker fra hele verden, der kommer hen til dette (uforståeligt) af menneskeheden og forklarer dem den omgående nødvendighed af at gøre denne mand levende igen.«

(Bannertekst)

»At pleje og stimulere det menneskelige intellekts aktivitet, ved at mangedoble objekterne for foretagender, er ikke blandt de mindst betydningsfulde af de midler, ved hvilke en nations rigdom kan fremmes.«

Alexander Hamilton, 1791, Rapport om spørgsmålet om Producenter.

»Dette er Hamilton … der virkelig sætter scenen for det, som LaRouches økonomiske teorier gør dig fuldstændig bevidst om, at det er menneskehedens kreative evne, der definerer værdien. Intellektet, evnen til at undersøge universets love; og LaRouche har altid i særdeleshed peget på forøgelsen af energi-gennemstrømningstætheden i den menneskelige økonomi ved at gå over til højere former for ild, som fra træ til kul til olie til fissionsenergi, og dernæst til fusionsenergi.

Hamilton kæmper som en gal i sin Rapport om Producenter for at sikre, at De forenede Stater bliver en nation, ikke under et landbrugssystem, med slaveejere og plantager, men et system i modsætning til Det britiske Imperiums slaveri, og for fremme af det menneskelige samfund gennem produktion, gennem videnskab, gennem teknologi. Han skabte hele denne idé, denne menneskets evne til at organisere sig, gennem en nation, en union, som ingen andre hidtil havde været i stand til.

Mon vi kan få et interview med Jason Ross, som … spiller Hamilton og skal tale efter Roger Ham, der læser op deroppe fra Benjamin Franklin … Hej, Jason – Alexander Hamilton. Vi er live på LaRouchePAC … Men det indlysende spørgsmål er, i kølvandet på den massive enhed, som man synes at finde i Frankrig, der kom til udtryk hos folk på gaderne, og den voksende bevidsthed, jeg tror, som det er blevet sagt i The Wall Street Journal i de seneste par dage, om, at verden, som den står foran konferencen i Davos, befinder sig på randen af et nervøst sammenbrud, med hensyn til finanssammenbruddet. Hvorfor siger LaRouche, at Hamilton kan forene verden fra Manhattan?«

Jason/Hamilton: »Det er sandsynligvis fordi traditionen i USA er repræsentativ for hele verden. Den økonomiske fremgang, som vi var i stand til at skabe så forbløffende, som spredte sig så hurtigt efter vores uafhængighed … er grunden til at verden ser hen til os som en økonomisk magt i dag, selv om vi ikke længere overholder disse idéer. Det var sådan, vi blev det, vi er i dag, og USA kan, ulig Europa, f.eks., vi kan faktisk skabe vores egen politik – vi er et suverænt land – «

(Det følgende er utydeligt): … hvis USA ville skabe … smide alt det væk … Wall Street … bail-out og alt det … og så atter vedtog Hamiltons anskuelse om kredit, tror jeg vi …)

Spørgsmål: »Jason, LaRouche, som jeg forstår det fra samtaler i går, siger, at en del af grunden til, at vi er her, er at skræmme bukserne af disse Wall Street-bankierer, der … man kan

se dem komme ud fra Børsen og gå ned ad gaden, de ser os og de har en bestemt slags frygt i øjnene, men hvorfor er det vigtigt at gøre dette?«

Jason: »Skræmme Wall Street? Hvis du ikke skræmmer Wall Street, gør du ikke et godt arbejde, vel? Tag for eksempel den succes, vi har haft for nylig med … BRICS … «(uforståeligt).

Speakeren: »Fire Love, som alle burde … Vi uddeler i dag flyveblade, det står alt sammen deri, og alle burde gå ind på vores webside og læse dokumentet om [LaRouches] Fire Love, der er fra juni 2014. LaRouche siger, 'Dette er ikke en valgmulighed, men en uopsættelig nødvendighed'; og dette må være den aktuelle og klare løsning, mens … som vi ser netop nu – fungerer lyden? Tak, Jason.

Hvorfor går vi nu ikke herover …«

Megafon: … »tilbedelsen af penge« …

Speaker: »Prøv at få dette skilt med:

'Foretagsomhedens ånd, når den er utøjlet, fører til moralske udskejelser, og disse fører til repressalier og krige'. (Hamilton).

»Dette var LaRouches hovedpointe i dag. Wall Street kører et sindssygt fremstød for krig med Rusland. … tale, der er et angrebsfremstød mod det østlige Ukraine fra Obamaregeringen … Porosjenko-regeringen i Kiev, der har besluttet, at de vil tage den militære løsning på situationen i det østlige Ukraine i brug. Hvad betyder det? Gorbatjov havde ret, da han i sidste uge i et interview med Der Spiegel sagde, at en krig i Ukraine uvægerligt vil blive en atomkrig. Dette er ikke fantasi, det er virkelig, hvad vi har med at gøre. Det er en alvorlig fare, som det amerikanske folk ikke er bevidste om.

… Mon vi kan høre koret synge …«

(Koret synger)

Diane Sare: »Og nu, en af de største grundlæggere af vores republik, Alexander Hamilton:«

'Alexander Hamilton' (Jason): »Det er dejligt at være her i dag, selv om det ulykkeligvis er i Wall Street … « (afbrydes, kan ikke høres).

Speaker: »Det vi gør her, folk kommer hen, I ser alle vore folk, der organiserer, og der er folk fra hele verden her. Især hvis der er folk fra BRICS-landene; her er den brochure, som vi bruger i organiseringen, og jeg vil bede om et interview med en af vore superaktivister, som har gjort et fantastisk arbejde med at bruge denne brochure til at udvide forståelsen af, hvad der må ske i USA, hvad der må debatteres: Går vi med på denne Tredje Verdenskrig, dette Wall Street-kollaps, Morgan-husets fascisme, eller går vi, på den anden side, med i BRIKS? Indledningen til denne brochure, der har titlen 'Hvorfor USA må gå med i BRIKS; en ny, økonomisk orden for menneskeheden', viser Xi Jinpings invitation …«

(Teknisk uheld. Gå frem til 19 min.)

Speaker: »Så vi vil bare runde af herfra. Da vi har tekniske problemer, lad mig blot afslutte med dette:

Du bure være her, ved du, du burde være her … Dette er altafgørende, dette er vores vej, vores vej til himlen, modsat vejen til helvede; lige nu er vi på vej til helvede, vi er på vej til Tredje Verdenskrig, vi er på vej til en katastrofe, for folk har ikke haft modet til at komme frem med en videnskabelig løsning, baseret på principper, på Wall Street-systemets kollaps.«

———————-

(Brochuren »Hvorfor USA bør gå med i BRIKS; en ny, økonomisk orden for menneskeheden« kan læses på vores Fokus-felt på

hjemmesiden. Den færdige, trykte brochure vil kunne fås i næste uge, på vores vigtige møde den 31. januar kl. 14 i Den Gule Villa, Frederiksberg. Kom, og tag venner og bekendte med. I Danmark har vi også brug for et gennembrud: Tredje Verdenskrig, eller samarbejde med BRIKS om økonomisk udvikling for alle? *–red*.)

BRIKS-nationer genopliver dr. Martin Luther Kings drøm: ØKONOMISK RETFÆRDIGHED ER EN UMISTELIG RETTIGHED.
Af Helga Zepp-LaRouche

Hovedtale, komplet, ved Schiller Instituttets konference 17. januar i New York.

»Jeg er her for at tale om en skøn vision om en verden uden krig og terrorisme.

Det lyder jo som et meget usandsynligt forslag på dette tidspunkt, hvor vi befinder os på randen af Tredje Verdenskrig. … Men det er inden for rækkevidde. Og potentialet til at få verden på fode igen, få verden i orden, eksisterer.«

Se Også: Lyndon LaRouches budskab til konferencen: En mobilisering af ånden og hensigten med vores republik

Download (PDF, Unknown)

Fra LaRouche-bevægelsen 20. jan. 2015:
En advarsel mod Wall Streets sindssyge krig mod Rusland

Anført af sine New York-teams' non-stop aktivitet har Lyndon LaRouches bevægelse og Schiller Instituttet fremgang med deres mål, der går ud på at bringe Wall Street til fald og få USA med i en ny, økonomisk alliance med BRIKS-nationerne.

»Vi har fat i tigerens hale: blive ved at svinge den!«

sagde Helga Zepp-LaRouche efter sin hovedtale på Schiller Instituttets ekstraordinære konference i New York City den 17. jan., der bragte formålet med dr. Martin Luther Kings liv i sammenhæng med formålet med økonomisk udvikling og fred i dag.

Det princip, der hermed skal genindføres, er det princip, som blev opfundet af USA's første finansminister, Alexander Hamilton, et princip for ægte, økonomisk vækst, som er det diametralt modsatte af den måde, hvorpå Wall Street og London har ødelagt USA's og Europas økonomier. LaRouches bevægelse vil igen i denne uge gå ud på Wall Street og i New York med en flyveseddel, »Alexander Hamiltons Kreditprincip«, for at følge op på den banebrydende begivenhed den 17. jan i New York, »BRIKS-nationer genopliver dr. Martin Luther Kings drøm«.

Men på grund af Wall Streets og City of Londons bankerot, fortsætter de med deres fremstød for krig med Rusland og Kina: provokationer mod Rusland i Østeuropa, og krig, der atter hærger i Ukraine, sanktioner og finansiel krigsførelse, der er åbenlyst rettet mod at bringe Putins regering til fald.

Stiftende redaktør af *EIR*, Lyndon LaRouche, havde et håndfast budskab om dette i dag, som skal forstås.

> *»Hvis USA lancerer angreb på Rusland«, sagde LaRouche, »så vil russiske våben ramme USA, før det ved, hvad der skete. Hvis du repræsenterer Wall Street, hvis du deltager i dets politik, så er du allerede død, hvis USA går i krig med Rusland.«*

Se video med danske undertekster:
»Ingen Overlevende«

Bankerne på Wall Street og i City of London er omtågede og viser alle tegn på, at et nyt, velfortjent sammenbrud er på vej. Wall Street-storbankerne hænger på den med »skiferolieboblen«, der nu er ved at kollapse og har udsat dem for risiko i forbindelse med deres derivatkontrakter til 20 billiard dollar, der er ved at blive dårlige. De har netop rapporteret om deres dårligste indtjeninger, siden den Store Depression, og har fyret 50.000 ansatte. De europæiske storbanker er, under diktat fra City of London, så bankerotte, at de er desperate for at få igangsat en bail-out (statslig redningspakke) på 1-2 billiard dollar *i denne uge;* og de var simpelt hen chokerede over de store tab, da Schweiz skar båndene til den synkende euro over. Som en skribent i *Wall Street Journal* udtrykte det i mandags,

> *»Davos-konferencen åbner med verden på randen af et nervøst sammenbrud.«*

Det vil sige, Wall Streets verden.

Det er dette desperate City of London/Wall Street-regime, der truer med krig – selv global atomkrig – idet de tror, de kan redde sig selv ved, at de selv samme nationer, hvis politik truer med en ny verdensorden, kapitulerer: Kina og Rusland i særdeleshed; BRIKS-nationerne i almindelighed.

LaRouches advarsel er rettet mod netop denne vanvittige illusion hos en kollapsende Wall Street-orden.

I denne situation er Schiller Instituttets opfordring til, at USA og Europa skal tilslutte sig BRIKS-nationerne, altafgørende.

Se også: *Eurozonen på randen af sammenbrud*

Foto: Kristi Frelserkirke i Moskva

Helga Zepp-LaRouche: Hovedtale ved Schiller Instituttets konference i New York, den 17. januar 2015: Del III

(Se Del I her. Se Del II her.)

En fremvoksende, ny verdensorden

Men det er ikke godt nok. For i mellemtiden, i løbet af det sidste halvandet år, er en helt anden model for verdensordenen vokset frem.

Da Kinas præsident Xi Jinping for halvandet år siden i Kasakhstan meddelte, at han ville bygge Den nye Silkevej i Den gamle Silkevejs tradition, refererede han til dette:

Dette er Mogao-grotterne i Dunhuang. [klip slut]

Jeg kan kun råde jer til at gå på internettet og se nogle af dokumentarerne om Den gamle Silkevej, for, for 2.000 år siden var Den gamle Silkevej et forsøg på at forene Europas nationer og kulturer med Asiens, og det førte til en enorm udveksling af varer, men vigtigere endnu, teknologier til fremstilling af silke, porcelæn, krudt, trykning, bogtrykning, og mange af tidens mest avancerede teknologier blev udvekslet og førte til en forøgelse af datidens menneskers velfærd. Så da Xi Jinping meddelte, at han ville bygge Den nye Silkevej i traditionen efter Den gamle Silkevej, blev vi ovenud glade, for jeg sprang i vejret og sagde, »Wow! Nu satser Kina på Schiller Instituttets politik, Den eurasiske Landbro, Den nye Silkevej, som vi har været fortalere for, siden Sovjetunionens opløsning.«

I mellemtiden er der fundet en utrolig udvikling sted, for i de forløbne seks måneder har der været en åndeløs udvikling, der begyndte med Xi Jinpings meddelelse i november 2013 om, at han også ville bygge Den gamle, maritime Silkevej; dernæst var der i maj måned topmødet mellem Rusland og Kina i Shanghai, hvor man indgik store aftaler mellem selskaber. Og så, i juli 2014, var der BRIKS-konferencen i Fortaleza, Brasilien, og bagefter topmøder mellem mange andre lande, mellem BRIKS-landene, Celac-landene, ASEAN og så fremdeles.

I denne periode er der sket en åndeløs udvikling, med projekter, der er blevet fuldstændig udelukket af de vestlige medier eller er blevet bagtalt, som bygningen af den nye Panamakanal gennem Nicaragua, som bliver bagtalt som værende miljøskadelig; men at det vil hæve levestandarden for Nicaraguas befolkning, nævner de ikke, for denne kanal, der bliver 278 km lang, vil forbinde Stillehavet med Atlanterhavet, omgående give beskæftigelse til 50.000 arbejdere og blive færdigbygget på fem år, og transformere Nicaragua til en moderne nation.

Dernæst kom der et utroligt antal aftaler mellem selskaber mellem Rusland og Nicaragua; Putin besøgte landet, og man indgik aftaler om landbrugsproduktion; Nicaragua vil få et GLONASS-system, der er et russisk GPS-system; flere aftaler om teknologisk samarbejde. Putin indgik også aftaler med Cuba, om bygning af en international lufthavn, atomkraftværker. Mellem Rusland og Argentina, samarbejde om atomkraft; luft- og rumfartsindustri; kommunikation; atomkraftværker; afsaltning af havvand. Mellem Argentina og Kina: præsident Xi Jinping og præsident Cristina Fernández de Kirchner indgik en altomfattende alliance, 19 aftaler – om atomkraft, infrastruktur, kommunikation, transport. Mellem Argentina og Kina: Kina udstedte flere kreditter til disse projekter. Kina vil bygge en transkontinental jernbane fra Brasilien til Peru. Bolivia: Bolivia er det mest spændende eksempel, hvor, fra at være et selskab, der dyrker coca-blade, Bolivia nu satser på en transkontinental jernbanelinje fra Brasilien til Bolivia til Peru. Rusland og Bolivia samarbejder om udvikling af atomkraft, selvfølgelig til fredeligt formål; uddannelen af landets arbejdsstyrke, vandkraft. Bolivia og Kina: samarbejde om rumteknologi, satellitter. Rusland: gigantisk samarbejde med Brasilien, forøget handel, atomkraft, maskinværktøj. Brasilien og Kina bygger sammen infrastruktur, udveksler videnskab, samarbejder om rumfart, salg af brasiliansk fly til Kina, og udveksling af videnskab og teknologi.

Kina og Indien har indgået aftaler om 10 store projekter mellem Xi Jinping og Modi, om udvikling af thoriumreaktoren, højtemperaturreaktoren, pebble-bed-reaktoren; højhastighedsjernbanesystemer; en kæmpekorridor mellem Kina-Indien-Myanmar, Kolkata og Kunming, og endnu andre projekter i Den nye Silkevej og Den maritime Silkevej.

Rusland og Kina har indgået 48 store aftaler, heriblandt om flydende atomkraftværker til storstilet afsaltning af havvand; desuden energiforsyning af store industriparker, som f.eks. energiforsyning til olieboreplatforme på havet; en pipeline

fra Sibirien til Kina. De indgik en aftale om en 30-årig gasleverance; højhastighedsjernbanesystemer, Moskva-Kazan vil blive bygget omgående. Kina-ASEAN havde et topmøde i Myanmar i august; dernæst var der en enorm udstilling i forbindelse med Den maritime Silkevej og maskinværktøj, i Nanning, Kina, i september måned, hvor 4.600 firmaer deltog.

BRIKS har taget initiativ til et program for uddannelse og udveksling af unge videnskabsfolk. De bygger mange nye universiteter og højere læreanstalter. Modi har sagt, at BRIKS-alliancen for første gang er en alliance mellem lande, der ikke er baseret på deres aktuelle kapacitet, men på deres fælles, fremtidige potentiale, og at Indiens store fordel er, at 60 % af alle indere er under 35 år, og at de vil blive Indiens hovedeksport til lande med demografiske problemer – som f.eks. Tyskland og Italien.

Modi har, på de sydasiatiske nationers [SAARC] nylige topmøde, genoptaget 30 store vandprojekter, som Indira Gandhi oprindelig havde vedtaget, men som ikke blev bygget pga. mordene på hendes sønner; og nu vil disse vandprojekter tæmme vandet, der kommer fra Himalaya, og som normalt forårsager gigantiske oversvømmelser i Bangladesh og andre lande; og nu vil dette vand blive tæmmet og bragt til anvendelse for landbrug og vandkraft.

En lignende udvikling er foregået i Egypten. Egypten er i færd med at udvide Suezkanalen til dobbelt kapacitet. Der foregår et intensivt samarbejde mellem Rusland og Egypten om atomkraft og landbrugsproduktion.

Rusland og Sydafrika: Rusland støtter opbygningen af en atomkraftindustri i Sydafrika, mens Kina hjælper Sydafrika med at vinde kontrollen over store stålfabrikker, som de i mellemtiden havde mistet til britisk kontrol, tilbage. Li Keqiang, Kinas premierminister, var i Afrika og meddelte, at det er kinesernes plan at forbinde alle Afrikas hovedstæder gennem et system af højhastighedstog.

Dette er alt sammen en kendsgerning, og jeg kan blot nævne nogle af projekterne, men hvis man ser på detaljerne, er det svimlende, hvad disse lande udretter netop nu. Og dette er en alliance mellem lande, der er kommet for at blive, for, for blot et par dage siden gav den russiske viceudenrigsminister Igor Morgulov et interview til Xinhua, hvor han sagde, at Rusland vil bruge sit formandskab for BRIKS, der begynder i april, til at transformere BRIKS fra at være et »dialog-baseret forum« til at blive »en fuldt udviklet mekanisme for interaktion omkring hovedspørgsmål vedrørende global økonomi og politik«. At de, på BRIKS-topmødet i den russiske by Ufa i juli måned, hvor Shanghai Cooperation Organization [SCO] også vil mødes, vil fremlægge en »reform af det internationale og økonomiske system«, »styrke de internationale relationers lovmæssige rammer, gøre større brug af deres økonomiers komplementære natur« for at »fremskynde udviklingen« af vore lande, »forbedre industriel og teknologisk samarbejde«, beslutte nye projekter inden for »energi, minedrift, metallurgi, agro-industri, telekommunikation, højteknologi«, udvide BRIKS' evner inden for den sociale sfære, forskningsaktivitet, sundhedssystemer, udvikling af ungdommen og informationspolitik. De vil også cementere og konsolidere de nye finansinstitutioner, den Nye Udviklingsbank, der vil finansiere alle disse projekter, sammen med den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og den Nye Silkevejs-Udviklingsfond; de er i færd med at skabe Contingency Reserve Arrangement, en valutareservefond, der skal forsvare medlemslandene imod spekulative angreb og i tilfælde af en global krise. De intensiverede integrationen af deres stater, og de styrkede deres handels- og investeringskapaciteter, og Rusland i særdeleshed samarbejder aktivt med Kina om disse spørgsmål.

BRIKS vil sammen øge deres strategi for økonomisk samarbejde frem til 2020, de vil skabe et råd for forretningsanliggender, en økonomisk blok med deltagende lande, og de vil have Indien og Pakistan til at gå med i Shanghai Cooperation Organization

og afholde fælles, kommende mindehøjtideligheder for at fejre sejren over nazisterne i Anden Verdenskrig.

Det betyder, at der er en helt anden verden derude. BRIKS-landene, Celac, landene i ASEAN, og en voksende alliance af andre lande er i færd med at opbygge en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden. Og den er baseret på fundamentalt forskellige idéer, ikke på global dominans, ikke på den idé, at der er én tilbageværende supermagt, der regeres af, ikke en Washington-konsensus, men i virkeligheden af underkastelse fra alle dem, der tror på denne Washington-konsensus til Wall Streets og Londons herredømme.

Konceptet med Den nye Silkevej bygger på et helt andet koncept, og alle lande indbydes til at deltage, ikke som en geopolitisk interesse imod andre geopolitiske interesser, men som en eneste, forenende idé om hele menneskeheden. Præsident Xi Jinping har gentagne gange forklaret de principper, på hvilke Den nye Silkevej er bygget. Han sagde: Det er et koncept for gensidig udvikling, der er ikke-konfronterende. Det indeholder gensidig respekt og dialog. Det omfatter respekt for valget af den andens sociale system. Det støtter den andens strategiske interesser. Det udviser absolut respekt for hver enkeltes suverænitet. Det er en absolut afvisning af enhver form for overherredømme.

På Den sjette Konference for Strategisk og Økonomisk Dialog i 2014, mellem USA og Kina, foreslog Kina en ny model for relationer mellem større stater, og vægten blev lagt på behovet for gode og stabile relationer mellem USA og Kina, der må være et anker for stabilitet i hele verden, og at begge stater er ansvarlige for verdens skæbne og fælles fremtid. Og på det nylige APEC-møde i Beijing i oktober tilbød Xi Jinping præsident Obama, at USA og andre større nationer burde gå med i alt dette, Den nye Silkevej, AIIB og den Nye Udviklingsbank.

Men alle de vestlige tænketanke, i hvert fald alle dem, jeg kender, samt de etablerede medier og en stor del af

Kongressen, der naturligvis er kontrolleret af denne Washington Konsensus, der betyder Wall Street-penge, de berømte »mørke penge«, der købte det nylige midtvejsvalg; de siger alle, »åh nej, Kina er en imperiemagt, alt dette er ikke sandt, Kina har onde motiver, de forfølger deres egeninteresse«. Og typisk for dette var en artikel i den tyske avis *Die Welt* den 7. juli med overskriften, »Kæmpeimperiet rækker ud efter hele verden«.

Men det, som Kina og BRIKS-landene gør, er, hvad USA plejede at gøre, da det endnu var en sund, fornuftig nation. Efter Uafhængighedskrigen mod Det britiske Imperium, skabte Alexander Hamilton netop den form for kreditsystem, den form for bankvirksomhed og økonomi, og han fremlagde i sine berømte rapporter til Kongressen det, der siden blev verdenskendt som »Det amerikanske system for politisk økonomi«. I sin Rapport om spørgsmålet om produktion skrev han: »At pleje og stimulere det menneskelige intellekts aktivitet ved at mangedoble objekterne for foretagender, er ikke blandt de mindst betydningsfulde af de hensigtsmæssige udveje, ved hvilke en nations rigdom kan fremmes.« Og denne forbindelse mellem intellektets opfindelser, intellektets kreative evne, og forøgelsen af arbejdsstyrkens fysiske produktionsproces, det er kernen i Det amerikanske System.

Og det er, hvad Kina gør i dag, og det har ført til denne fænomenale udvikling i de seneste 30 år. Og det, Kina gjorde i denne periode, er grundlæggende set det samme, som USA og Europa og flere andre lande gjorde. Og det er grundlaget for BRIKS-alliancen i dag, der satser på en videnskabs- og uddannelsesbaseret økonomi, videnskabeligt fremskridt som drivkraft for økonomien. Og det var på denne måde, Kina udviklede sig fra Kulturrevolutionens totale ødelæggelse for 40 år siden og blev i stand til, på 30 år, blot 30 år, at opnå det, som det tog USA og Europa 200 år at opnå. Det er grunden til, at Kina i dag er den førende rumfartsnation i verden, og grunden til, at de, i samarbejde med Indien og Rusland om

rumfart, i dag er førende i verden.

Idéen om respekt for den andens interesse er tilfældigvis også princippet i Den westfalske Fredstraktat, ud af hvilken voksede international lov, og den Westfalske Fred afsluttede 150 års religiøse krige i Europa. Denne ånd fra den Westfalske Fred er baseret på Nicolaus Cusanus' idéer. Nicolaus Cusanus (Nicolas af Cusa; Nikolaus von Kuez) sagde, at formålet med enhver form for samfundsorden er *concordantia*, harmoni. Den er forudsætningen for, at det almene vel kan udvikles. Denne harmoni er baseret alles udvikling, i deres gensidige interesse.

Det menneskelige samfund, ifølge Nicolaus, er en del af et billede om en harmonisk, kosmisk orden, som Skaberen har bygget i universet, og som kun fungerer, hvis det (universet) virkeliggør denne orden. At søge harmoni (overensstemmelse) er også det enkelte individs opgave i hans eller hendes politiske aktivitet, og den kan udelukkende kun være baseret på *consensus omnius*, dvs. samtykke fra alle, og kan ikke være baseret på underkastelse under den stærkeres herredømme. Hvert enkelt individ må lære at tjene helheden som en del, men også respektere den anden som legemliggørelsen af den samme rettighed. Denne idé udvikler Nicolaus i sin *Concordantia Catholica*.

Hvis man undersøger Confucius, finder man nøjagtig de samme idéer. Hos Confucius har man begrebet *ren,* som betyder *agape,* kærlighed; og *li,* hvilket netop betyder idéen om, at hvert enkelt individ må opfylde sin plads i universet på bedste måde, for at universet kan fungere.

En lignende idé er også Confucius' idé om harmoni, som må eksistere i samfundet. Han siger, »vejen til denne harmoni er udviklingen af hvert individ til at blive et menneske med en meget høj moral, til at blive en *chün tzu,* en ædel person. Og Confucius sagde, at lovgivning, loven, ikke er den kraft, hvormed man skaber *chün tzu,* det sker kun gennem lederskabets

moralske eksempel – hvilket tilfældigvis er den samme idé, som i Schillers »Menneskets æstetiske opdragelse« som den eneste måde, hvorpå staten kan fungere og blomstre. Lederskabets moralske eksempel må inspirere befolkningen gennem sit eksempel, og hvis lederskabet er moralsk, så vil befolkningen automatisk udvikle den form for skamfuldhed, så den afviser det onde og søger det fuldkomne og selvfuldkommengørelse. Men vores kultur er blevet en fuldstændig skamløs kultur. Alt er tilladt, og det er et tegn på en døende kultur.

Nicolaus Cusanus skrev i *De Venatione Sapientiae*, Jagten efter Visdom, at, i alle former for eksistens i kosmos er der en indre dynamik om at være i den mest perfekte form. Og der eksisterer i universet en orden, et naturligt begær i alle ting, efter at udvikle sit eget væsens essens, i fællesskab med de andre arter, på den optimale måde, på en sådan måde, at det udvikler sig fra vegetative former, til højere former for mental bevidsthed og menneskelig kreativitet, som en refleksion af Skaberen. Og dette er den højeste refleksion af dette princip i universet, og det er, på en måde, formålet med og målet for universet.

Dette er, hvad Manhattan-projektet virkelig drejer sig om. For da Lyndon LaRouche, min mand, opfordrede til dette Manhattan-projekt, så var det idéen om, at New York, og Manhattan i særdeleshed, må spille en meget speciel rolle i at ændre USA's kurs. Hvis menneskeheden fortsat skal eksistere, som jeg sagde i begyndelsen, så er det absolut en bydende nødvendighed, at USA og Europa tilslutter sig BRIKS-dynamikken.

Men netop nu rives Europa fra hinanden. Der er dem, der følger Washington-konsensussen, udvidelsen af NATO, inddæmningen af Rusland, provokationerne ved at støtte nazister i Ukraine – og det er, 70 år efter afslutningen af Anden Verdenskrig, en skam, der falder på fr. Merkel, og jeg ønsker virkelig, at I udbreder denne skam overalt, hvor I kan.

Men der er imidlertid også andre: EU's udenrigsminister, fr.

Mogherini fra Italien, har netop udarbejdet en ny rapport til EU's udenrigsministre, der kræver en fornyelse af relationerne med Rusland. Den franske ambassadør til Rusland, Jean-Maurice Ripert, har netop sagt, at Frankrig ikke ønsker en opsplitning mellem Europa og Rusland. Jeg har ikke noget problem med konceptet om Eurasien, sagde han. Rusland må være en bro mellem Europa og Asien.

I Grækenland, med de kommende valg den 25. januar, hvis Syriza og de Uafhængige Grækere vinder, så vil de annullere sanktionerne og vil ikke gå med til en fornyelse af sanktionerne mod Rusland. Den tyske koordinator for russisk politik, Gernot Erler, har netop givet et interview, hvor, på den ene side, han viste sig at være fuldstændig uvidende om Kinas virkelige politik; men han sagde, at hvis der kommer en militær løsning på krisen i Ukraine, som ikke alene visse folk i Europa er fortalere for, men også nogle oversøiske folk, så vil det føre til det rædselsscenario, som Gorbatjov har skitseret.

Vi har et problem i Tyskland: Vi skal af med Merkel, hvis Tyskland skal overleve.

De europæiske nationer har nu en gigantisk krise som et resultat af udviklingen i Mellemøsten. Hver dag er der hundreder, undertiden tusinder af flygtninge, der kommer i små både fra Afrika, men i øjeblikket mest fra Syrien og Irak. Og mange af dem drukner – halvdelen af dem drukner! Og selv om de ved, at 50 % vil drukne, kommer de stadigvæk, for at flygte fra rædslerne i disse lande, fra det Helvede, der hersker i deres hjemlande. Og disse druknede mennesker er ved at forvandle Middelhavet til et dødens hav.

For nylig narrede menneskesmuglere flere hundrede kvinder og børn, gravide kvinder, op i gamle fragtskibe, der allerede lå på skrotpladsen, og de brugte dem en sidste gang til at stoppe hundreder af disse stakkels mennesker op i bådene, hvor de dernæst bare efterlod dem, midt i Middelhavet, uden

navigation, uden vand og mad, til at vente på at dø eller blive reddet – hvad som helst. Denne flygtningestrøm fra Mellemøsten og Afrika øger selvfølgelig fremmedhadet i Europa, og I har måske hørt om de store demonstrationer mod udlændinge, og racekonflikt.

Hvad er så situationen i USA: Den lange liste af krige, uretfærdige krige, der var baseret på løgne og avlede terrorisme, er ikke i USA's interesse, og der er fornuftige, amerikanske diplomater, der holdt taler offentligt i Washington, hvor de sagde, at selv ud fra en snæver, amerikansk interesse har disse krige fuldstændig skabt had blandt folk mod Amerika, og Amerika har mistet magt i verden som et resultat.

Derfor må USA gå i fællesskab med BRIKS, med Rusland, Kina, Indien, Iran og Egypten, for at udvikle Sydvestasien som en forlængelse af Den nye Silkevej, et program, der kun kan realiseres som en del af Verdenslandbroen, og et program, som vi detaljeret har præsenteret, allerede i 2012, med konkrete projekter, vandstyring, at gøre ørkenen grøn, at bygge ny infrastruktur, at bygge nye byer der, hvor der nu er død og hungersnød, og som ville fjerne fattigdom og derfor også grobunden for terrorisme.

Jeg tror, at folk i USA, ud fra min erfaring, har tendens til fuldstændig at undervurdere dybden af anti-amerikanismen i verden som resultat af tre Bushregeringer og seks år med Obama. Krige, der byggede på løgne, på millioner og millioner af dræbte, hvis liv blev ødelagt, og jeg nævner kun Iraks tilfælde, krigene og embargoen her, men hvis man tænker på situationen i Syrien, Libyen, Afghanistan, med så mange dræbte, traumatiserede, så mange soldater, amerikanske soldater og andre, dræbt, sårede, traumatiserede, ødelagt for resten af livet. Og selvfølgelig, familierne til ofrene for 11. september.

For at besejre en så gigantisk smerte, hos så mange mennesker,

for at besejre en så millionfold forbrydelse, krigsforbrydelse, kræves der et lige så stort, eller større, ekstraordinært gode, for at erstatte det.

Forudsætningen for dette er at gøre en ende på Wall Streets kasinoøkonomi, for omgående at hjælpe med at få genindført Glass/Steagall-loven, oprette en Nationalbank i traditionen efter Hamilton, fjerne de ubetalelige derivater og den giftige gæld, reorganisere den tilbageværende gæld i en Nationalbank som grundlag for et nyt kreditsystem, nøjagtig, som Alexander Hamilton gjorde. Og derfor, i denne tradition efter Hamilton, må New York bliver den affyringsrampe, fra hvilken USA kan genetableres som en republik.

New Yorkere er berømte i hele verden for, at New York er hovedstaden – faktisk den intellektuelle hovedstad i USA. Og det er grundlæggende set en by, som virkelig er en smeltedigel, hvor man har repræsentanter for næsten alle nationer på denne planet. Og hver af dem giver et unikt bidrag til den meget specifikke idé om New York, og derfor er New York synonymet for én menneskehed.

New Yorkere er stolte af at være mere intelligente, mere tænkende og mere kreative end de fleste amerikanere, og derfor mener jeg, at det udgør de perfekte forudsætninger for herfra at lancere en landsdækkende bevægelse for at gå med i BRIKS, for at skabe en ny æra for civilisationen og gøre en ende på den bestialske æra med krig og terrorisme for evigt.

Og, i John F. Kennedys gode ånd i hans berømte tale: Lad mig slutte mig til jer som New Yorker.

———————————-

Se også: Lyndon LaRouches åbningsbudskab til konferencen i New York

Helga Zepp-LaRouche: Hovedtale, Schiller Instituttets konference i New York, 17. jan 2015: BRIKS nationer genopliver dr. Martin Luther Kings drøm: Økonomisk retfærdighed er en umistelig rettighed

Vi bringer her første del af Helga Zepp-LaRouches hovedtale:

Helga Zepp-LaRouche: Jeg er her for at tale om en skøn vision om en verden uden krig og terrorisme.

Det lyder jo som et meget usandsynligt forslag på dette tidspunkt, hvor vi befinder os på randen af Tredje Verdenskrig. Selv Gorbatjov har for nylig givet udtryk for dette. Mange andre ser det. Og verden er i dag flået itu af en bølge af terrorisme, og det er heller ikke så let at forestille sig, hvordan vi skal blive denne barbariske udvikling kvit.

Men det er inden for rækkevidde. Og potentialet til at få verden på fode igen, få verden i orden, eksisterer.

Det eksisterer i form af begyndelsen til en ny, økonomisk

verdensorden, der i løbet af de seneste halvandet år er blevet opbygget af BRIKS-landene, Latinamerikas CELAC-lande, og nogle asiatiske og afrikanske lande. Men for at denne vision i sandhed kan blive et realistisk perspektiv for fremtiden, er det absolut bydende nødvendigt, at vi forandrer USA's kurs i særdeleshed, samt også Europas kurs.

For udelukkende kun, hvis USA går med i BRIKS og ikke anser Kina, Indien og de andre BRIKS-nationer som en geopolitisk trussel til deres, eller jeres, eller vores geopolitiske interesse … Det må stå fuldstændig klart, at, i en tid med termonukleare våben, kan krig ikke være et middel til konfliktløsning, med mindre vi ønsker at begå selvmord.

Krig og terrorisme er de to, onde tvillinger i vor tid, der på incestuøs måde avler hinanden. Vi har terrorisme. Dernæst har vi krigen mod terrorisme, der skaber yderligere terrorisme, der igen skaber mere behov for mere krig. Så har vi mere terrorisme … og sådan fortsætter det, frem til faren for en Tredje Verdenskrig.

Man bør forstå, at krig og terror, sandsynligvis i al evighed, men i særdeleshed i vor tid, er et imperiesystems redskaber, et system, der har øget svælget mellem rig og fattig på en fuldstændig sindssyg, pervers måde, et system, der har skabt en situation, hvor de allerrigeste mennesker – 85 personer – ejer lige så meget rigdom, som halvdelen af menneskeheden tilsammen, 3,5 mia. mennesker. Dette system har Pave Frans kaldt systemet, der dræber, og han har krævet, at man tager det Femte Bud, »Du skal ikke ihjelslå«, i anvendelse over for dette system.

Og lige her, på Manhattan, har man på en vis måde dette systems hovedkvarter, sammen med City of London, beliggende på Wall Street. Men man har også her begyndelsen til Den amerikanske Republik, og Den amerikanske Forfatning, der repræsenteredes af Alexander Hamilton og idéen om, at den suveræne regering har retten til at skabe sin egen kredit til

fordel for det almene vel, og at denne kredit udelukkende kun må tjene nationens velstand.

New York repræsenterer også begyndelsen på Den amerikanske Republik, og institutionen. Og Wall Street var lige fra begyndelsen den amerikanske models fjende. Det har altid været Det britiske Imperiums brohoved for undergravning, hele vejen igennem. Det har altid finansieret de forkerte mennesker, inklusive i Konføderationen, i Borgerkrigen, hvor det finansierede Konføderationen.

Så Wall Street var altså associeret med at gøre virkningen af Den amerikanske Revolution ugjort og give magten over den amerikanske koloni tilbage til Det britiske Imperium. Og i dag er fjenderne af idéen om Amerika som republik på krigsstien, og nogle af disse spiser i øjeblikket frokost eller middag med repræsentanten for Det britiske Imperium, der er på besøg i USA, i skikkelse af Tony Blair.

Men verdens skæbne vil være afhængig af, hvilken af disse to traditioner, der vil herske. Og vi er kommet sammen her i dag for, fra dette møde, at lancere en udvikling, der skal få Amerika tilbage til at være en republik og gennemføre Alexander Hamiltons og John Quincy Adams politik, og atter blive De forenede Stater, en republik i en alliance af fuldstændig suveræne republikker.

De gode nyheder i alt dette er, at Wall Street står umiddelbar foran at eksplodere. Og de endnu bedre nyheder er, at et alternativ til dette system allerede er på plads.

Men Wall Streets for-store-til-at-lade-gå-ned-banker vil snarest eksplodere, og det samme vil eurozonen.

Torsdag i denne uge (15. jan.) opgav den Schweiziske Nationalbank deres binding til euroen, og det skyldtes, at det ikke længere kunne bevares, efter at Schweiz allerede havde brugt 500 mia. dollar på at forhindre en opskrivning af schweizerfrancen, og i forventning om stor turbulens i den

kommende uge trak schweizerne ligesom i bremsen og besluttede at lade kursen flyde.

Torsdag i den kommende uge – og dette var, hvad den Schweiziske Nationalbank anticiperede – vil Den europæiske Centralbank efter al sandsynlighed satse på den meste gigantiske Kvantitative Lempelse, og foretage ubegrænsede opkøb af statsobligationer. Den vil gøre det, som Mario Draghi allerede for to år siden, da euroen havde store vanskeligheder, havde meddelt han ville gøre; han sagde, at han ville gøre hvad der er nødvendigt for at redde euroen. Og hvad der er nødvendigt betyder ubegrænset pengetrykning.

Den 25. januar, dvs. på næste søndag, er der valg i Grækenland, og alt tyder på, at oppositionspartierne, Syriza og de Uafhængige Grækere, vil vinde majoriteten, og de har allerede meddelt, at de i dette tilfælde vil annullere Trojka-memorandaet, det memorandum, der tvang den græske befolkning til at lide den mest utålelige smerte, nedskæringer, forøgelse af selvmordsraten, forøgelse af dødsraten. Man har netop nu en folkelig opstand imod dette. Hvis disse oppositionspartier vinder, så vil det efter al sandsynlighed blive begyndelsen til enden for euroen; for hvis EU-kommissionen kapitulerer over for Syrizas krav om at droppe nedskæringerne, vil det brede sig som en steppebrand til Italien, Spanien, Portugal og Frankrig, og sandsynligvis til mange andre lande.

Og hvis de (EU-kommissionen) ikke gør det, så vil ultimatummet sandsynligvis være, at Grækenland vil forlade eurozonen, og så vil det brede sig som en steppebrand.

Men det går ikke bedre med Wall Street, fordi for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne, der allerede nu gisper desperat efter den sidste luft, har spekuleret og investeret i skifergas og -olie, og de har akkumuleret en gæld på omkring 1 billion dollar, som det var meningen skulle tilbagebetales gennem en oliepris på 80, 100 eller 120 dollar per tønde, og ikke 45 dollar, hvilket er den aktuelle pris. Og oven i dette har de

samlet sig udestående derivater af forskellig art til omkring 20 billioner dollar.

Dette har skabt en situation som under krisen på det sekundære ejendomsmarked i 2007, hvor mange mennesker, pga. sammenbruddet i huspriserne, havde huslån, der var langt dyrere end prisen for deres hus, og det førte til nedsmeltningen af det sekundære ejendomsmarked, der igen førte til kollapset af Lehman Brothers i 2008 og systemets potentielle forsvinden.

Det betyder, at det transatlantiske finanssystem står umiddelbart foran sin undergang. Og i betragtning af, at dette system har for omkring 2 billiarder dollar i udestående derivater, findes der ingen måde, hvorpå disse penge kan blive betalt, ikke gennem bail-out (statslige redningspakker), og ikke gennem bail-in (konfiskering af bankindeståender). Og det er grunden til, at vi befinder os på randen af Tredje Verdenskrig.

Krigsfaren

For det er sammenbruddet af det transatlantiske system, der er den virkelige udløser af krigsfaren. Den åbenlyse udløser er krisen i Ukraine, men i virkeligheden står vi og ser på en geopolitisk konfrontation med Rusland, og med Kina. Og når Gorbatjov, som er vellidt i Vesten, men ikke så populær i Rusland, nu går ud og forsvarer Putin i en virkelig dramatisk ændring af sine meninger, og advarer om, at hvis det kommer til krig over Ukraine, vil det føre til en storkrig, hvor atomvåben vil blive brugt, og det vil føre til civilisationens udslettelse, så kan jeg blot sige, at det absolut er tilfældet.

Lige nu har vi en amerikansk militærholdning, og en ditto fra NATO, der opererer ud fra en førsteangrebs-doktrin. De har udvidet NATO mod øst og omringet Rusland. USA har vedtaget en

såkaldt Prompt Global Strike-doktrin, som betyder en førsteangrebs-doktrin. Det globale, amerikanske missilforsvarssystem er et førsteangrebssystem. Og USA er i færd med at modernisere hele sit atomvåbenarsenal til dette formål.

I sidste uge udkom der en ny rapport i Washington, hvor International Security Advisory Board, der rådgiver udenrigsminisiteriet, og som består af tidligere regerings- og militærfolk, sagde: Åh, det er så forfærdeligt. Vi må anerkende den kendsgerning, at vi har kontradiktoriske relationer med Rusland, og den umiddelbare årsag er naturligvis Ukraine og Krim. Og nu er en største fare den, at en af siderne fejlberegner den andens intentioner. Det er meget bekymrende, for Rusland er overbevist om, at USA ønsker, at der skal komme en anden regering i Rusland, og at vi arbejder hen imod en førsteangrebs-kapacitet. Det gør vi naturligvis ikke, men hvis vi bare siger sådan, vil de ikke tro på os.

Men Rusland har altså stadigvæk det største atomvåbenarsenal uden for USA, nok til at ødelægge USA på en eftermiddag.

Det er, hvad det drejer sig om, og Rusland opfinder ikke disse trusler – de er meget virkelige. Og derfor udarbejdede Rusland julen over, i respons til dette, en ny, russisk militærdoktrin, i hvilken de siger, at de på deres side forbeholder sig retten til at tage atomvåben i brug for at forsvare sig mod et amerikansk førsteangreb. De investerer i nye, strategiske ubåde. De installerer ICBM'er på tog, så de ikke er så nemme at ramme. De moderniserer på deres side deres atomkapacitet og deres evne til at tage sigte.

I december-nummeret af *The Nation*, et blad, var der en artikel af hr. Postol, hvori han meget detaljeret beskrev USA's førsteangrebs-holdning og sagde, at det er en fundamental fejltagelse, begået af dem, der har gjort dette, at antage, at det skulle være muligt at neutralisere en modstanders

gengældelsesangreb (som svar på et førsteangreb). For der en fundamental forskel på en konventionel krig, hvor man forsøger at ødelægge så meget af fjendens som muligt, og så er fjenden besejret. Men i en atomkrig kan man ikke gøre dette, og han laver en kompliceret beregning, der siger, hvorfor russerne i alle tilfælde har 6 minutter tilbage til at lancere deres kapacitet, når de først opdager, at de er blevet angrebet. Og dette betyder udslettelse.

Hvordan kunne det ske?

Hvordan er det muligt, at vi, 70 år efter afslutningen af Anden Verdenskrig, virkelig står på randen af Tredje Verdenskrig? Hvad var det, der gik så gruelig galt, at vi nu står der?

———————————-

(Anden halvdel af Helgas tale følger snarest på dansk. Hun går her tilbage til Berlinmurens fald og den forpassede chance for at skabe en ny fredsorden for det 21. århundrede, og fortsætter med den nye, internationale, retfærdige, økonomiske verdensorden, der nu er ved at blive skabt med BRIKS-nationerne og allierede nationer, som USA (og selvfølgelig også Europa) snarest må tilslutte sig, og med virkeliggørelse af Verdenslandbroen ('Den nye Silkevej') som alternativ til atomkrig og menneskehedens mulige udslettelse, og som Schiller Instituttet har kæmpet for i 20 år. Stay tuned!)

Mens du venter:

*Vi anbefaler, at du hører hele Helgas hovedtale **her**.*

Se også: Helga Zepp LaRouche: I anledning af 25-året for Berlinmurens fald

***Vi anbefaler desuden, at du kommer til vores møde den 31. januar kl. 14** med deltagelse af en af vore internationale ledere, og at du mobiliserer alle venner og bekendte til også at komme til mødet, der vil dreje sig om det europæiske aspekt; hvad vi her i Europa kan gøre for at udbrede det nye alternativ med BRIKS-samarbejde for global udvikling og økonomisk retfærdighed, i stedet for den meget virkelige og overhængende fare for en atomar udslettelseskrig, der i allerhøjeste grad også vil involvere Europa, som Helga ovenfor beskriver.*

***Se** vores banner om mødet.*

***Se også:** Lyndon LaRouches åbningstale til ovenstående konference (dansk).*

Lyndon LaRouche: Budskab til Schiller Instituttets Konference i New York 17. jan. 2015:
En mobilisering af ånden og hensigten med vores republik

Med følgende indlæg, »En mobilisering af ånden og hensigten med vores republik«, åbnede Lyndon LaRouche Schiller Instituttets konference: »BRIKS-nationerne genopliver dr. Martin Luther Kings drøm: Økonomisk retfærdighed er en

umistelig rettighed«.

Lyndon LaRouche:

»God morgen. Jeg er Lyndon LaRouche, selvfølgelig, og jeg vil tale ganske kort på vegne af vores team, der opererer især på Manhattan, New York City. Det, vi gør, er, at vi på en skal vi sige systemisk måde hylder Alexander Hamiltons ledende rolle, han, som faktisk er den, der skabte det virkelige New York City, og som praktisk talt var en skaber af De forenede Staters Forfatning; han var ikke den eneste, men han var en ledende skikkelse.

Og han blev myrdet. Han blev myrdet af en britisk agent, hvilket ikke er usædvanligt for helte fra De forenede Stater. Og de bliver sædvanligvis dræbt; ligesom f.eks., vi har et par Kennedy'er, der blev myrdet ud fra dette princip, og det er den slags ting, vi nu må håndtere, højtideligholde på en vis måde, og som er at understrege betydningen af De forenede Staters store heltes liv, og også deres mord.

Vi anerkender også, at De forenede Stater blev organiseret omkring New York City, især organiseret af Alexander Hamilton, der blev myrdet. Og efter mordet på Hamilton have vi en flok præsidenter, der ikke var så gode. Dernæst, efter ca. 20 år, fik vi en præsident, der var god, og så fik vi endnu en præsident, der var god, og så fik vi endnu en stymper, og flere stympere. Men så fik vi Abraham Lincoln, for eksempel, især, og andre folk.

Så De forenede Stater har altid været under belejring af britiskstyrede agenter, der ofte optrådte som USA's præsidenter, eller noget i den retning, eller en gruppe af folk, eller som USA's institutioner.

Men nu er tiden kommet til, at Wall Street interesserne, som rent faktisk er britiske interesser, traditionelt set; det er en landsforræderisk operation, og de er bankerot. Wall Street er bankerot! Øen Manhattan er faktisk ret bankerot, når vi

taler om Wall Street-anliggender. Så vi befinder os i denne form for situation i dag.

I vore hænder har vi, hvordan – og nogle af os har gjort en del i denne retning, med at minde befolkningen i USA, det komplette USA, og videre endnu, om – hvordan USA blev skabt og kom til at opstå under Alexander Hamiltons lederskab. Tiden er inde til at anerkende, at der ikke er nogen lokale stater. Der er stater, som vi skabte under vores Forfatning, ved hjælp af vores Forfatning, men skabelsen bestod i skabelsen af en enkelt stat, de såkaldte Forenede Stater, og centrum for dette har været Manhattan. Og når man erkender den hovedrolle, som Manhattan har spillet, siden Alexander Hamiltons rolle, og siden hans død; at dette er det spørgsmål, vi må beskæftige os med, for at skabe vores nations politik.

Vi skaber ikke vores nation gennem at definere et par stater, eller forskellige stater. Vi har ikke en opdeling af USA i enkelte stater. Vi har en konvention, som vi beslutter til at være stater; det er en konvention. Det er en nyttig konvention, når den ikke misbruges, når den ikke går ud over sine grænser. Nu må vi få det amerikanske folk, der nu må handle som en enkelt kraft, til at fjerne det svineri og den korruption, der så ofte har ødelagt os, især under Bush-familien, Prescott Bush's slæng i særdeleshed.

Så vi må have en mobilisering af ånden og hensigten med vores republik, der er en opgave, pga. Manhattans, New York City's, Hamiltons New York City's, rolle. Det er, hvad vi må gøre. I dag højtideligholder vi denne pointe. Vi siger, ja, delstaterne har en rolle som stater, men de er faktisk ikke så vigtige. De er betydningsfulde; det er nyttigt, at de er organiseret sådan. Det er betydningsfuldt, at vi styrer dem på denne måde, men vi styrer dem under en enkelt idé, ét koncept, som det er afgørende, er associeret med Alexander Hamilton, en borger i New York. Og derfor må vi gøre det nu.

Jeg er i nogle menneskers øjne temmelig gammel; jeg er ikke

død og ikke dum. Men jeg videregiver selvfølgelig til fremtiden denne mission om at genskabe hensigten med skabelsen af De forenede Stater, ved at bringe faktoren med øen Manhattan, staten New York hovedsageligt, ind, på lignende måde, som den kraft, omkring hvilken vi må organisere vores nation, igen, på ny, for at genoprette den, for at fjerne al korruption og al dumhed, som vi kan. Og lad os gøre det i dag. Lad os gøre det nu.

Og her er så den gamle mand, han har masser at sige endnu, ved senere lejligheder, og I vil høre om disse ting, er jeg overbevist om, hvis den gamle mand fortsat lever. Men dette er situationen netop nu. Hav det godt, og sørg frem for alt for at bevare et godt helbred.«

———————-

Hele konferencen kan ses **her**

Lyndon LaRouches indlæg starter ved 37 min.

Helga Zepp-LaRouches hovedtale starter ved 48 min.

En oversættelse af Helgas hovedtale kan ses **her.**

Foto: Statue af Alexander Hamilton, Harlem, New York

EIR: Hamiltons New York

9. jan. 2015 – Se ikke hen til Washington, D.C., for lederskab i den intensiverende politiske krise i USA. Nationens hovedstad er endnu engang centrum for Konføderationen, en rede

af bøller, sykofanter og særinteresser, der kontrolleres af Wall Street. Se i stedet hen til New York City, mere specifikt Alexander Hamiltons New York City.

New York City var den politiske smeltedigel, hvortil den unge Alexander Hamilton som teenager netop var ankommet fra De vestindiske Øer i begyndelsen af 1770'erne med den faste beslutning, at han ville skabe historie. Her, i samarbejde med andre patrioter, og i brutal, politisk kamp mod agenter for Den britiske Krone, modnedes hans geni, og han udviklede sine idéer om politisk økonomi, på basis af hvilke Den amerikanske Forfatning og den unge nation er baseret.

I en vis forstand var disse idéer ikke nye. Hamiltons videnskabelige synspunkt kan identificeres som tilhørende den tyske filosof-videnskabsmand Gottfried Wilhelm Leibniz, der igen var fortsættelsen af renæssancetraditionen efter Nicolaus Cusanus og Johannes Kepler – i modsætning til John Lockes, Isaac Newtons, David Humes og Thomas Hobbes elendige sociale kontrakt. Hamilton hævdede, at Naturlig Lov dikterede, at menneskeheden dedikerede sig til det, Leibniz ville have kaldt »lykkens videnskab«, og skabte et politisk system, der bragte mennesker sammen for at opfylde dette formål.

New York City udgjorde en naturlig base for disse idéer. Efter syv års britisk besættelse under Revolutionskrigen var byen ved at vende tilbage til sit livlige handelsliv og under hastig vækst, og tiltrak immigranter, der søgte en chance for at deltage i verdens første, virkeligt republikanske samfund, fra hele verden. Da Hamilton ledede kampen for vedtagelse af Forfatningen i 1787-88, kunne han regne med støtte fra tusinder af håndværkere og specialhåndværkere, som i hans økonomiske vision så den fremtid, som de tragtede efter for sig selv og deres efterkommere.

Højdepunktet af denne støtte blev vist under en usædvanlig

demonstration om morgenen den 23. juli 1788 for at støtte den nye, amerikanske Forfatning. Fem tusind mænd og drenge, der repræsenterede henved 60 fag og professioner, kom, alle iført kostumer og ledsaget af farverige vimpler og bannere, der udråbte den lykke og rigdom, der ville følge i kølvandet på en stærkere, national union. Processionen blevet anført af »Frihedens geni« Christoffer Columbus. Håndværkere dominerede de første otte divisioner i marchen, efterfulgt af advokater, købmænd og præster – som vidnede om ikke blot den dybtgående støtte til Forfatningen blandt arbejdere, men også betydningen af de organiserede fagområder i byens samfundsliv efter Uafhængigheden. Efterhånden, som processionen bevægede sig gennem byens centrum, så man, højt hævet over alle andre udstillinger, det Føderale Skib Hamilton. En nedproportioneret fregat med 32 kanoner, 27 fod lang, blev trukket af et forspand på 10 heste. Et banner tæt ved fra skibstømrerne proklamerede:

> »Ved dette føderale skib vil vore erhverv genoplives/
>
> og købmænd og skibsbyggere og tømrere vil trives«.

LaRouche-bevægelsen er i øjeblikket engageret i et fremstød for at mobilisere for genoplivelsen af Hamiltons syn på USA, og for at få Amerika til at tilslutte sig andre nationer, der nu vedtager dette syn for deres eget land. New York City er centrum for denne nationale kamp om at dumpe Hamiltons fjender på Wall Street – og genopbygge nationen. Gå med i kampen.

Forslag til fordybelse:

Lyndon LaRouche: Den klassiske kunstart kaldet fysisk økonomi

Fra LaRouche-bevægelsen 25. dec. 2014: Glædelig Jul: Få kontrol over Wall Street, og vi kan måske undgå en verdenskrig

Wall Streets bankerot taget i betragtning, står verden på den absolut yderste rand af et finanssammenbrud, understregede Lyndon LaRouche i går i en dialog med bevægelsens Komite for Politisk Strategi. Hvis vi kan få nogen kontrol over Wall Street, har menneskeheden måske en chance for at overleve, sagde han. I modsat fald står vi over for faren for en umiddelbar krise med krig.

Som nye, opnåede højder for aktiemarkedets spekulative boble symboliserer, så er der to aspekter i Wall Street-processen mod bankerot. Det ene er den almindelige spekulationspraksis; det andet er den vilde spekulation med derivater. Wall Street er bankerot i begge aspekter – og det er bydende nødvendigt, at Wall Street skæres tilbage af Glass-Steagall og gennem andre forfatningsmæssige midler.

I modsat fald vil kombinationen af denne spekulative dynamik og briterne føre os mod verdenskrig. Der er ingen forhandling mulig med disse galninge. Den galopperende hyperinflationsrate driver dem ud på kanten – og det kunne slå os alle ihjel. Ingen kan forudsige, hvornår, men faren kunne komme *meget snart*. Under betingelser af en nedsmeltning kunne situationen komme fuldstændig ud af kontrol.

Den eneste løsning er at indføre Hamiltons system. Dette er

blevet præcist defineret i LaRouches **»Fire Love til at redde USA«** fra 8. juni 2014, som bør præsenteres hver dag i forbindelse med processen med organisering og mobilisering. Disse love, som er en udarbejdelse af et system, flyder lovmæssigt fra anvendelsen af vores Manhattan Projekt i Hamiltons tradition, som vi bruger som en løftestang til at flytte hele nationen rent strategisk over til igen at være et system i overensstemmelse med Forfatningen.

En optrapning af det opsøgende arbejde med underskriftsindsamlingen for »Gå med i BRIKS« er et væsentligt aspekt af dette program. Formålet er ikke bare at få flere underskrifter, især fra prominente personer, men i bredere forstand at etablere overherredømme over Wall Street, med idéen om BRIKS/Hamiltons system.

Vi i LaRouche-bevægelsen er de eneste, der kan gennemføre denne mission – på hvilken civilisationens overlevelse beror.

Glædelig Jul!

Billede: George Washington ved Slaget ved Trenton; gravering af Illman Brdr.; efter et maleri af E. L. Henry, 1870.

Kilde: http://www.archives.gov/research/american-revolution/pictures/; public domain/copyright expired

———————-

Fra redaktionen: Lidt historie bag billedet:

For 238 år siden, den 26. dec. 1776, samlede general George

Washington sine tropper til et af de mest heltemodige angreb i militærhistorien, et angreb, der med sikkerhed kunne have decimeret hans hær og gjort det helt af med, hvad der var tilbage af hans svækkede og demoraliserede styrker.

Mændene i Washingtons hær sultede, var syge og så dårligt forberedt til vinteren, at mange ikke engang havde støvler på fødderne og efterlod et blodigt spor i sneen på deres march.

*Ansporet af det, Thomas Paine havde skrevet blot få dage forinden, befandt Washingtons mænd sig i en vanskelig situation. Paine skrev: »Dette er tider, der prøver mænds sjæle; sommer-soldaten og solskins-patrioten vil, i denne krise, vige tilbage fra at tjene sit land. Men den, der står fast **nu**, fortjener mænds og kvinders kærlighed og tak. Tyranni, ligesom Helvede, besejres ikke let; dog har vi med os den trøst, at jo hårdere kampen er, desto mere glorværdig er triumfen.«*

Konfronteret med manglende tilslutning til hæren, desertering, lav moral, mangel på finansiering af mad og forsyninger, og den brutale vinter på vej, satsede Washington alt på et bræt. Han indledte en march Juledag og krydsede den iskolde Delawareflod i Julenattens mørke. Vejret var forfærdeligt og skiftede fra regn til slud til sne. Floden var tiliset, hvilket fik enheder af Washingtons mænd til at vende om, da de ikke kunne komme over.

For dem, der nåede over og etablerede et sikkert område, mens de ventede på, at deres kammerater skulle slutte sig til dem, var kodeordet »Sejr eller død«. Kunne noget andet bedre have fortalt om deres motivering?

Resten er, som man siger, historie. Washington var sejrrig. Hans hær oplevede en genoplivelse og gik videre med at knuse overlegne styrker i fremtidige slag, for at vinde sejren og uafhængigheden for det unge USA.

Fra LaRouche-bevægelsen 1. dec. 2014: LaRouche om ilden fra Prometheus

I en telefonkonference i går med mange af sine nærmeste medarbejdere opfordrede Lyndon LaRouche dem til at komme ud af deres »små, overdækkede vogne« med lokal og regional organisering og gå med i en »forenet organisering« med det, vi gør på Manhattan, som model.

Som svar på et spørgsmål sagde han, at mange af vore folk mister noget af modet, fordi de ikke oplever den form for inspiration fra f.eks. det, vi gjorde med lanceringen af denne Manhattan-intervention i sidste uge. Det er noget, som normalt ikke sker i vores organisation. Sådan noget sker ikke, generelt, i vores organisation. Men vi gjorde det, vi organiserede det, i det væsentlige baseret på dette område. Vi gjorde det; det virkede. Nu breder det sig. Men vi har for mange folk, der hænger fast i konventionelle måder, i gamle vaner, ikke ser fremtiden – som venter på, at fremtiden skal hamre på døren, og de hører ikke denne hamren, og derfor sætter de sig tilbage i stolen.

Men det skete. Hvorfor? Fordi vi gjorde det, eller nogle af vore folk gjorde det. Og de folk, som ikke gjorde det, som ikke tænkte succesfuldt, eller kompetent, fik ikke fat i pointen. De var ikke inspireret; de vidste ikke, hvordan man skulle inspirere. Til en vis grad er selve demoraliseringen

kilden til, at en præstation mislykkes. Men dele af vores organisation er nu blevet genoplivet fra den døde tilstand, og det virker. Vores indsats i Manhattan, i denne kampagne for anerkendelse af Hamilton-princippet, som det kommer til udtryk i Manhattan i New York-området: det ændrede tingene. Og vi ser nu en meget signifikant forandring. Vi ser også virkningen af de områder, der ikke ændrede sig, som stadig går i den samme, gamle retning. Og de taber. Men de taber ikke, fordi samfundet svigtede dem; de taber, fordi de svigtede samfundet. Og derfor må vi have nye former for alarmklokker, som går i gang under folk, som prøver på at sove, altså rent politisk. Og når de forsøger at sove, sætter man alarmklokkerne i gang, og så vågner de. Hvorfor vågner de? Fordi de ikke har noget andet valg.

Vi har skabt en forandring i USA i sidste uge, og det vil blive klart i den kommende periode.

Som svar på en anden intervention tilføjede LaRouche, at folk må forstå, at ethvert individ må være dedikeret opdagelsen af sandheden. Sandheden er derude, og når folk ikke responderer, er det, fordi de ikke erkender sandheden. Måske skyldes det, at de ikke er uddannet til det; måske skyldes det, at de har mistet modet. Men der er ingen undskyldning for det, ingen virkelig undskyldning. De mennesker, der er kvalificeret til at lede samfundet, vil altid lede. De, der ikke leder, var ikke kvalificerede. Hvorfor var de ikke kvalificerede? Fordi de ikke havde engagementet, forpligtelsen. De var ikke helliget opdagelsen af løsningen på, hvad så siden det var for et problem, de var konfronteret med. De ville have nogle andre mennesker til at indgyde dem modet. De var ikke i stand til at respondere på egen hånd. Hvis man vil være leder, må man lede. Men hvis man ikke leder, er man ikke en leder. Og så vil man beklage sig over, at man ikke får lederskabet – fordi man ikke yder det!

Det er det gamle problem: folk er bange. De er bange for at træde frem; de er bange for at opdage visse ting; de er bange

for deres nabos mening; de er bange for nogen i deres familie; de er bange for alt muligt. Og de ønsker ikke at forstyrre freden. De vil ikke sætte spørgsmålet på spidsen, tvinge en løsning frem. Det er vores opgave at erkende dette problem; at vi har et stort antal mennesker blandt vore folk, som et udsnit, som mislykkes. De mislykkes, fordi de ikke er blevet jaget op, eller fordi de har held til at modsætte sig at blive jaget op. Men det er problemet.

Fejlen findes i dem selv. Og det, man må spørge sig selv om, er, hvad er det for en fejl, jeg er ved at begå, fejlen i mig selv, som er undskyldningen for ikke at gøre, hvad vi må gøre. For man nægter at opdage det, der ligger lige foran én. Og man ser det, når folk virkelig tager lederskabet. Det er ikke, fordi de har et eller andet stort talent for viden eller sådan noget; det er, fordi de simpelt hen beslutter, at de ikke vil sidde der som en anden skrubtudse, der venter på, at solen skal skinne. Jeg forsøger altid at sætte alting i brand; det har jeg aldrig haft problemer med.

Efter at have modtaget en rapport fra New York konkluderede LaRouche sit indlæg i diskussionen ved at beskrive historien om vores seneste interventioner i Manhattan og sluttede med at sige, at vi har skabt betingelserne for at overtage nationens ånd i Hamiltons ånd. Vi havde stor succes, selv om tallene stadig er beskedne. Vi har skabt røre i tingene i en sådan grad, at de ikke kan komme uden om den kendsgerning, at vi har skabt denne intervention. Det, der hviskes, er: »Han har ret! Han har ret!« Vi har ikke vundet noget, på en stor, fysisk måde, men vi har skabt forudsætningerne for at overtage nationens ånd. Så vi har haft en stor succes, ikke, fordi vi har store tal, men fordi vi var i stand til at sætte processen med at ændre farven på situationen, så det går i vores retning, i gang. Det bliver ikke så nemt at få standset dette her. Selv med det, vi med begrænsede midler har gjort, så vil det her stadig være smittefarligt. Og denne smittefare kan gøre, at vi vinder fornyelsen af ånden i USA’s forfatning.

Sætter den i kraft igen. Og vi vil gøre det. Det er, hvad der foregår omkring New York-spørgsmålet. Og det er årsagen til, at USA vil genoplive verdens nationer.